בית שני · ספרים חיצונים

ספר מקבים א (תרגום כהנא)

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

ספר מקבים א (תרגום כהנא)

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/ספר-מקבים-א-תרגום-כהנא/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611151759 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
פרק ב 6
פרק ג 9
פרק ד 12
פרק ה 14
פרק ו 17
פרק ז 20
פרק ח 23
פרק ט 25
פרק י 28
פרק יא 32
פרק יב 36
פרק יג 38
פרק יד 41
פרק טו 43
פרק טז 46

פרק א

א ויהי אחרי הַכּוֹת אלכסנדר בן פילפוס המקדוני אשר יצא מארץ כיתים [את חיל פרס]
ויך את דריָוֶשׁ מלך פרס ומדי וימלוך תחתיו בראשונה בארץ יון:
ב ויערוך מלחמות רבות וילכוד מבצרים וישחט מלכי ארץ:
ג ויבוא עד קצוֹת-הארץ וייקח שְׁלל-גויים רבים ותשקוט הארץ לפניו וירם ויגבה לבו:
ד ויאסוף חיל כבד מאוד וימלוך על ארצות גוים ורוזנים ויהיו לו למס:
ה ויהיה אחר הדברים האלה ויפול למשכב וידע כי ימות:
ו ויקרא לעבדיו הנכבדים אשר גדלו אתו מנעוריו ויחלק להם את מלכותו בעודנו חי:
ז וימלוך אלכסנדר שתים-עשרה שנה וימות:
ח וישלטו עבדיו איש במקומו:
ט וישימו כולם כתרי מלכות בראשיהם אחרי מותו ובניהם אחריהם שנים רבות וירבו
רעות בארץ:
י ויצא מהם שורש רשע אנטיוכוס אפיפנס בן אנטיוכוס המלך אשר היה בן תערובות
ברומי וימלוך בשנת מאה ושלושים ושבע למלכות היוונים:
יא בימים ההם יצאו מקרב ישראל בני בליעל וידיחו רבים לאמור נֵלכה ונכרתה ברית
את הגויים אשר סביבותינו כי מן היום אשר סרנו מעמהם מצאונו רעות רבות:
יב וייטב הדבר בעיניהם:
יג ויתנדבו אנשים מן העם וילכו אל המלך וישליטם המלך לעשות כחוקי הגויים:
יד ויבנו גמנסיון בירושלים כמשפטי הגויים:
טו ויעשו להם ערלה ויעזבו ברית קודש ויצמדו לגוים ויתמכרו לעשות רע:
טז ותִּכּוֹן המלוכה לפני אנטיוכוס ויתנשא למלוך בארץ מצרים למען מלוך על שתי
הממלכות:
יז ויבוא מצרימה בעם כבד ברכב ובפילים ובפרשים ובאֳני גדול:
יח ויערוך מלחמה עם תלמי מלך מצרים ויסוג תלמי מפניו וינוס ויפלו חללים רבים:
יט וילכדו ערי המבצר בארץ מצרים וייקח שלל ארץ מצרים:
כ וישוב אנטיוכוס אחרי הכותו את מצרים בשנת מאה וארבעים ושלוש ויעל על ישראל
ועל ירושלים בעם כבד:
כא ויבוא אל המקדש בגאווה וייקח את מזבח הזהב ואת מנורת המאור ואת כל כֵּליה:
כב ואת שולחן המערכת ואת הקשוות ואת המזרקות ואת כפות הזהב ואת הפרוכת ואת
העטרות ואת עדי הזהב אשר לפני ההיכל ויפצל הכול:

כג וייקח את הכסף ואת הזהב ואת כלי החמדה וייקח את אוצרות המטמונים אשר מצא:
כד ובקחתו הכול שב לארצו ויעש הרג רב וידבר בגאוּת רבה:
כה ויהי אבל גדול בישראל בכל מקומותיהם:
כו ויאנחו ראשים וזקנים בתולות ובחורים אומללו ויופי נשים שונה:
כז וכל חתן נשא קינה יושבת בחופה התאבלה:
כח והארץ חלה על יושביה וכל בית יעקב לבש בושת:
כט מקץ שנתיים ימים שלח המלך את שר המוּסים לערי יהודה ויבוא ירושלימה בחיל כבד:
ל וידבר אליהם דברי שלום במרמה ויאמינו לו ויפול על העיר פתאום ויך בה מכה רבה ויאבד עם רב מישראל:
לא ויקח את שלל העיר וישרפהּ באש ויהרוס את בתיה ואת חומותיה מסביב:
לב וישבו את הנשים ואת הטף ואת הבהמה בזוּ:
לג ויבנו את עיר דוד בחומה גדולה וחזקה ובמגדלים בצורים ותהי להם למצודה:
לד וישכון שם גוי חוטא אנשי אוֶן ויתבצרו בה:
לה ויצברו נשק ואוכל ובאָספם שלל-ירושלים שמו שם ויהי למוקש גדול:
לו ויהי למארב לבית המקדש ולשטן רע לישראל תמיד:
לז וישפכו דם נקי מסביב למקדש ויטמאו את המקדש:
לח וינוסו יושבי ירושלים בגללם ותהי מושב זרים ותהי נכריה לזרעה ובניה עזבוה:
לט בית המקדש הוּשם כמדבר חגיה נהפכו לאבל שבתותיה לכלימה כבודה לבוּז:
מ כרוב כבודה גדל קלונה וגודלה נהפך לאבל:
מא ויכתוב המלך אל כל מלכותו להיות כולם לעם אחד:
מב ולעזוב כל איש את חוקותיו ויקבלו כל העמים כדבר המלך:
מג ורבים מישראל רצו בעבודתו ויזבחו לאלילים ויחללו את השבת:
מד וישלח המלך ספרים ביד מלאכים לירושלים ולערי יהודה ללכת אחרי חוקים נכרים לארץ:
מה ולמנוע עולות וזבח ונסך מן-המקדש ולחלל שבתות וחגים:
מו ולטמא מקדש וקדושים:
מז לבנות במות והיכלות ופסילים ולהקריב חזירים ובהמות טמאות:
מח ולהניח את בניהם בלתי מולים ולשקץ את נפשותם בכל טמא ופיגול:
מט לשכוח את התורה ולהחליף כל החוקים:
נ ואשר לא יעשה כדבר המלך ימוֹת:

נא ככול הדברים האלה כתב למלכותו ויפקד פקידים על כל העם ויצו לערי יהודה להקריב בעיר ועיר:
נב ויתחברו אליהם רבים מן העם כל עוזב את התורה ויעשו רעות בארץ:
נג וישימו את ישראל במחבואים בכל מנוסם:
נד ובחמישה עשר יום בכסליו בחמש וארבעים ומאה שנה בנו שיקוץ משומם על המזבח ובערי יהודה מסביב בנו במות:
נה ובפתחי הבתים וברחובות זבחו:
נו וספרי התורה אשר מצאו שרפו באש בקורעם:
נז ובכל אשר ימצא בידי איש ספר ברית וכל אשר יחפוץ בתורה דת המלך להמיתו:
נח בתקפם עשו כן לישראל לנמצאים חודש בחודשו בערים:
נט ובחמישה ועשרים לחודש הקריבו על הבמה אשר הייתה על המזבח:
ס ואת הנשים אשר מלו את בניהן המיתו על פי הפקודה:
סא ויתלו את העוללים בצווארים ואת בני בתיהם ואת המלים אותם [המיתו]:
סב ורבים בישראל היו אמיצים ויתחזקו לבלתי אכול טמא:
סג ויבחרו למות לבלתי הטמא במאכלים ולבלתי חלל ברית קודש וימותו:
סד ויהיה קצף גדול על ישראל מאוד:

פרק ב

א בימים ההם קם מתתיהו בן יוחנן בן שמעון כהן מבני יהויריב מירושלים וישב במודיעים:
ב ולו חמישה בנים יוחנן הנקרא גדי:
ג שמעון הנקרא תרסי:
ד יהודה הנקרא מקבי:
ה אלעזר הנקרא חורן
ו יונתן הנקרא חפוס:
ז וירא את הנאצות אשר נעשו ביהודה ובירושלים ויאמר אוי לי למה יולדתי לחזות בשוד עמי ושוד עיר הקודש ולשבת בה בהינתנה ביד אויבים בית המקדש ביד נכרים:
ח היה היכלה כ[בית] איש נקלה:
ט כל תפארת בשבי הובלו ילדיה הורגו ברחובותיה בחוריה בחרב אויב:
י אי זה עם לא ירש במלכותה ולא תפש משללה:
יא כל הדרה לוקח תחת חפשיה הייתה שפחה:

יב והנה קדשנו והדרנו ותפארתנו השם ויחללוה גוים:
יג [אם - - - -] למה לנו עוד חיים:
יד ויקרע מתתיהו ובניו את בגדיהם וילבשו שקים ויתאבלו מאוד:
טו ויבואו אנשי המלך המאלצים על המעל למודיעים העיר לזבוח:
טז ורבים מישראל באו אליהם ומתתיהו ובניו נאספו:
יז ויענו אנשי המלך וידברו אל מתתיהו לאמור ראש ונכבד וגדול אתה בעיר הזאת ונתמך בבנים ובאחים:
יח עתה קרב ראשון ועשה מצוות המלך כאשר עשו כל העמים ואנשי יהודה והנשארים בירושלים והיית אתה ובניך מאוהבי המלך ואתה ובניך תכובדו בכסף ובזהב ובמתנות רבות:
יט ויען מתתיהו ויאמר לו יסורו כל איש מעבודת אבותינו ויבחרו במצוותיו:
כ ואני ובני ואחי מלך בברית אבותינו:
כא חלילה לנו לעזוב תורה ומצוות:
כב לדברי המלך לא נשמע לסור מעבודתנו ימין ואו שמאל:
כג וככלותו לדבר את הדברים האלה קרב איש יהודי לעיני כולם לזבוח על הבמה במודיעים כמצוות המלך:
כד וירא מתתיהו ויקנא וישתונן כליותיו וישלח חרונו כמשפט וירץ ויזבחהו על הבמה:
כה ואת איש המלך המאלץ לזבוח המית בעת ההיא ואת הבמה הרס:
כו ויקנא לתורה כאשר עשה פנחס לזמרי בן סלוא:
כז ויקרא מתתיהו בעיר בקול גדול לאמור כל המקנא לתורה העומד בברית ילך אחרי:
כח וינס הוא ובניו אל ההרים ויעזבו כל אשר היה להם בעיר:
כט אז ירדו רבים מבקשי צדק ומשפט אל המדבר לשבת שם:
ל הם ובניהם ונשיהם ומקניהם כי רבו הרעות עליהם:
לא ויגד לאנשי המלך ולחיל אשר היו בירושלים בעיר דוד כי ירדו אנשים אשר עברו את מצוות המלך למחבואים במדבר:
לב וירדפו אחריהם רבים וישיגום ויחנו עליהם ויערכו עליהם מלחמה ביום השבת:
לג ויאמר להם רב לכם צאו ועשו כדבר המלך וחיו:
לד ויאמרו לא נצא ולא נעשה דבר המלך לחלל את יום השבת וימהרו לעשות איתם מלחמה:
לה ולא ענו להם ולא השליכו עליהם אבן ולא סתמו את המחבואים:
לו באמרם נמות כולנו בתמנו עדים לנו השמים והארץ כי בלא משפט תספנו:

לז ויערכו עליהם מלחמה בשבת וימותו הם ונשיהם ובניהם ומקניהם כאלף נפש אדם:
לח וידע מתתיהו ואוהביו ויתאבלו עליהם עד מאוד:
לט ויאמרו איש אל רעהו אם נעשה כולנו כאשר עשו אחינו ולא נלחם בגוים על נפשנו ועל תורתנו עתה מהרה ימחו אותנו מעל פני הארץ:
מ וייוועצו ביום ההוא לאמור כל אדם אשר יבוא אלינו למלחמה ביום השבת נלחם בו ולא נמות כולנו כאשר מתו אחינו במחבואים:
מא אז נאסף אליהם קהל חסידים גיבורי חיל מישראל כל המתנדב לתורה:
מב וכל הבורחים מפני הרעות חברו אליהם ויהיו להם למשען:
מג ויערכו חיל ויכו את הרשעים בקצפם ואת האנשים הפושעים בחמתם והשרידים נסו אל הגויים להינצל:
מד ויסב מתתיהו ואוהביו ויהרסו את הבמות:
מה וימולו את הבנים אשר לא נימולו אשר מצאו בגבול ישראל בחזקה:
מו וירדפו את בני זדון ויצלח הדבר בידם:
מז ויגאלו את התורה מיד הגויים ומיד המלך ולא הניחו קרן לרשע:
מח ויקרבו ימי מתתיהו למות ויאמר לבניו עתה גבר זדון ותוכחה ויום מהפכה וחרון אף:
מט ועתה בנים קנאו לתורה ותנו נפשותיכם על ברית אבותיכם:
נ זכרו מעשי אבות אשר עשו בדורותיהם ונחלתם כבוד גדול ושם עולם:
נא אברהם הלא בניסיון נמצא נאמן ותחשב לו לצדקה:
נב יוסף בעת מצוקתו שמר מצווה ויהיה אדון למצרים:
נג פנחס אבינו בקנאתו קנאה קיבל ברית כהונת עולם:
נד יהושע במלאתו דבר אדני היה שופט בישראל:
נה כלב בהעידו בקהל קיבל ארץ נחלה:
נו דוד בחסדו נחל כיסא מלכות לעולם:
נז אליהו בקנאתו קנאת התורה הועלה לשמים:
נח חנניה מישאל ועזריה הבוטחים נצלו משלהבת:
נט דניאל בתומו ניצל מפי אריות:
ס וכן בינו דור ודור כי כל המקווים לו לא יכשלו:
סא ומדברי אדם רשע אל תראו כי כבודו לדומן ורימה:
סב היום יגבה ומחר לא ימצא כי ישוב לעפרו ועשתונותיו יאבדו:
סג חזקו בני והתאוששו בתורה כי בה תכבדו:

סד והנה שמעון אחיכם ידעתי כי איש עצה הוא אליו תשמעון כל הימים הוא יהיה לכם לאב:
סה ויהודה המקבי גיבור חיל מנעוריו הוא יהיה לכם שר צבא ונלחם מלחמת העם:
סו ואתם תאספו אליכם כל שומרי מצוה ונקמו נקמת עמכם:
סז השיבו גמול לגוים והחזיקו במצות התורה:
סח ויברך אותם וייאסף אל אבותיו:
סט וימת בשש וארבעים ומאה שנה וייקבר בקברות אבותיו במודיעים ויבכו אותו כל ישראל בכי גדול:

פרק ג

א ויקם תחתיו יהודה בנו הנקרא מקבי:
ב ויעזרו לו כל אחיו וכל אשר דבקו באביו וילחמו מלחמת ישראל בשמחה:
ג וירב כבוד לעמו וילבש שריון כגיבור ויחגור כלי מלחמתו ויערוך מלחמות [ויך אויב אחור] ויגן על המחנה בחרב:
ד וידמה לאריה במעשיו וככפיר שואג לטרף:
ה וירדוף הפושעים ויחפשם והמרגיזים את עמו ביער:
ו וייכנעו הפושעים מפחדו וכל עושי רשע זעו ותצלח תשועה בידו:
ז וימרר מלכים רבים וישמח את יעקוב במעשיו ועד העולם זכרו לברכה:
ח ויעבור בערי יהודה ויאבד רשעים ממנה וישב חרון מישראל:
ט ויקרא שמו עד אפסי ארץ ויאסוף את האובדים:
י ויאסוף אפולוניוס גוים ומשומרון חיל גדול ולהלחם עם ישראל:
יא וידע יהודה ויצא לקראתו ויך אותו וימיתהו ויפלו חללים רבים והנשארים נסו:
יב ויקח את שללם ואת חרב אפולוניוס לקח יהודה ויהי נלחם בה כל הימים:
יג וישמע סירון שר צבא ארם כי אסף יהודה אספה וקהל נאמנים אתו יוצאים למלחמה:
יד ויאמר אעשה לי שם ונכבדתי במלכות ונלחמתי את יהודה ואת אשר עמו ועם הבוזים את דבר המלך:
טו ויוסף לעלות ויעל אתו מחנה חטאים כבד לעזור לו לעשות נקמה בישראל:
טז ויגיע עד מעלה בית חורון ויצא יהודה לקראתו במתי מעט:
יז וכראותם את המחנה הבא לקראתם אמרו ליהודה איך נוכל אנחנו המעטים להלחם עם ההמון החזק הזה ואנחנו עייפנו לא אכלנו היום:

יח ויאמר יהודה נקל כי יסגרו רבים בידי מעטים ואין מעצור לפני שמים להושיע ברבים או במעטים:
יט כי לא ברוב חיל נצחון המלחמה ומן השמים הגבורה:
כ הם באים אלינו ברוב גאווה ופשע להשמיד אותנו ואת נשינו ואת בנינו ולבוז אותנו:
כא ואנחנו נלחמים על נפשותינו ועל תורתנו:
כב והוא יגוף אותם לפנינו ואתם אל תראו מפניהם:
כג וכאשר כילה לדבר נפל עליהם פתאום וינגף סירון ומחנהו לפניו:
כד וירדפום במורד בית חורון עד הבקעה ויפלו מהם כשמונה מאות איש והנשארים ברחו לארץ פלישתים:
כה ויחל פחד יהודה ואחיו והאימה נפלה על הגויים אשר מסביבותיהם:
כו ויגע עד המלך שמו ועל מלחמות יהודה היה מספר כל עם:
כז וכשמוע אנטיוכוס את הדברים האלה חרה אפו וישלח ויאסוף כל חיל מלכותו מחנה כבד מאוד:
כח ויפתח את גנזיו וייתן משכורת לחילו לשנה ויצו עליהם להיות נכונים לכל צורך:
כט וירא כי אפס הכסף מן האוצרות ומסי הארץ מעטים מפני המחלוקת והמכה שהביא בארץ בבקשו להסיר את החוקים אשר היו למן יהיה הראשונים:
ל וייראכי לא יהיה פעם בפעם להוצאות והמתנות שהיה מוציא לפנים ביד רחבה ומפזר מן המלכים הראשונים:
לא וידכא רוחו וייוועץ ללכת לפרס ולקחת מסי הארצות ולאסוף כסף רב:
לב וישאר את לוסיאס אדם נכבד מזרע המלוכה על ענייני המלך מנהר פרת ועד גבול מצרים:
לג ולגדל את אנטיוכוס בנו עד שובו:
לד וימסור לו חצי צבא ואת הפילים ויצווהו על אשר חפץ ועל יושבי יהודה וירושלים:
לה לשלוח עליהם חיל לשרש ולהשמיד עז ישראל ושארית ירושלים ולמחות את זכרם מן המקום:
לו ולהושיב בני נכר בכל גבולם ולחלק בגורל את ארצם:
לז והמלך לקח את חצי הצבא הנשאר ויסע מאנטיוכיה מעיר מלכותו בשנת שבע וארבעים ומאה ויעבור את נהר פרת ויעבור את הארצות העליונות:
לח ויבחר לוסיאס את תלמי בן דורומינס ואת ניקנור ואת גרגיאס אנשי חיל מאוהבי המלך:

לט וישלח אתם ארבעים אלף איש ושבעת אלפים פרשים ללכת לארץ יהודה ולהשמיד כדבר המלך:
מ ויסעו עם כל חילם ויבואו ויחנו מול עמאוס בארץ המישור:
מא וישמעו סוחרי הארץ את שמעם וייקחו כסף וזהב רב מאוד וכבלים ויבואו אל המחנה לקחת את בני ישראל לעבדים ויתחברו אליהם חיל ארם וארץ הפלשתים:
מב וירא יהודה ואחיו כי רבו הרעות והצבא חונה בגבולם וידעו דברי המלך אשר ציווה לעשות לעם להשחית ולהשמיד:
מג ויאמרו איש אל רעהו נקים הריסות עמנו ונלחמנו בעד עמנו והמקדש:
מד ותיקהל העדה להיות נכונים למלחמה ולהתפלל ולבקש חסד ורחמים:
מה וירושלים שממה כמדבר הייתה לא היה בא ויוצא מבניה והמקדש מרמס [לרגלי זרים] ובני נכר במצודה משכן לגוים ותיאסף שמחה מיעקב וישבות חליל וכינור:
מו ויאספו ויבואו למצפה מול ירושלים כי מקום תפילה היה במצפה לפנים בישראל:
מז ויצומו ביום ההוא וילבשו שק ואפר על ראשיהם ויקרעו בגדיהם:
מח ויפרשו את ספר התורה מן [הספרים] אשר בקשו הגויים לחוק עליהם את צלמי אליליהם:
מט ויביאו את בגדי הכהונה ואת הביכורים ואת המעשרות ויעמידו את הנזירים אשר מלאו את הימים:
נ ויקראו בקול אל השמים לאמור מה נעשה לאלה ואנה נוליך אותם:
נא ומקדשך נרמס ונטמא וכהניך באבל ובשפל:
נב והנה גוים נאספו עלינו להשמידנו אתה ידעת אשר יחשבו עלינו:
נג איך נוכל לעמוד בפניהם אם לא אתה תושיע לנו:
נד ויתקעו בחצוצרות ויקראו בקול גדול:
נה ואחרי כן הקים יהודה ראשי העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמישים ושרי עשרות:
נו ויאמר לבוני בתים ולמארשי נשים ולנוטעי כרמים ולרכי הלבב לשוב כל איש לביתו על פי התורה:
נז וייסע המחנה ויחנו מדרום לעמאוס:
נח ויאמר יהודה התאזרו והיו לבני חיל והיו נכונים לבוקר להלחם בגוים אשר נאספו עלינו להשמידנו ואת מקדשנו:
נט כי טוב לנו למות במלחמה מראות ברעות עמנו ומקדשנו:
ס וכאשר יהיה הרצון בשמים כן יעשה:

פרק ד

א ויקח גרגיאס חמשת אלפים איש ואלף פרשים בחור ויסע המחנה לילה:
ב לנפול על מחנה היהודים ולהכותם פתאום ובני המצודה היו לו למורי דרך:
ג וישמע יהודה ויסע הוא והגיבורים להכות את חיל המלך אשר בעמאוס:
ד עד החיל מפוזרים היו מחוץ למחנה:
ה ויבוא גרגיאס אל מחנה יהודה לילה ולא מצא איש ויחפש אותם בהרים כי אמר נסים הם ממנו:
ו וכאור הבוקר נראה יהודה בשפלה בשלושת אלפי איש אך מגינים וחרבות לא היו להם כאשר חפצו:
ז וייראו מחנה הגוים חזק ומבוצר ופרשים סובבים אותו והם מלומדי מלחמה:
ח ויאמר יהודה לאנשים אשר אתו אל תראו מהמונם ומעברתם אל פחדו:
ט זכרו איך נושעו אבותינו בים סוף כאשר רדף אחריהם פרעה בחיל:
י ועתה נקרא לשמים אם יחפץ בנו ויזכור ברית אבות והשמיד את המחנה הזה מפנינו היום:
יא וידעו כל הגוים כי יש פודה ומציל לישראל:
יב וישאו הנכרים את עיניהם ויראו אותם באים מנגד:
יג ויצאו מן המחנה למלחמה ויתקעו אשר עם יהודה:
יד ויתגרו ויגפו את הגוים וינוסו אל הבקעה:
טו והמאסף כולו נפל בחרב וירדפו אחריהם עד גזר ועד שדות אדום ואשדוד ויבנה ויפלו מהם כשלושת אלפים איש:
טז וישב יהודה והחיל מרדוף אחריהם:
יז ויאמר לעם אל תחמדו את השלל כי מלחמה נגדנו:
יח וגרגיאס והחיל בהר קרוב לנו ואתה עמדו בפני אויבינו והלחמו אותם ואחרי כן תקחו שלל קוממיות:
יט עד יהודה מדבר אלה וירא חלק נשקף מן ההר:
כ וירא כי נגפו ושורפים את המחנה כי העשן הנראה גילה את אשר נהיה:
כא וכאשר ראו את אלה ויבהלו מאוד:
כב וכאשר ראו את מחנה יהודה בעמק נכון לקרב ויברחו כולם אל ארץ פלישתים:
כג ויהודה שב לבוז את המחנה ויקח זהב רב וכסף ותכלת וארגמן-ים ורכוש גדול:
כד ובשובם שרו והללו לשמים "כי טוב כי לעולם חסדו":
כה ותהי תשועה גדולה בישראל ביום ההוא:

כו ואשר נמלטו מן הנכרים ויבואו ויגידו ללוסיאס את כל הקורות:
כז וכשמעו נבהל מאוד ויחר לו כי לא היה כחפצו לישראל ולא נעשה אשר ציווה לו המלך:
כח ומקץ שנה אסף לגדודים שישים אלף איש בחור וחמשת אלפים פרשים להלחם אותם:
כט ויבואו ליהודה ויחנו בבית צור ויפגשם יהודה בעשרת אלפים איש:
ל וירא את המחנה הכבד ויתפלל ויאמר ברוך אתה מושיע ישראל המשבית עברת הגיבור ביד דוד עבדך והמוסר מחנה פלישתים בידי יהונתן בן שאול ונושא כליו:
לא סגר נא את המחנה הזה ביד עמך ישראל ויבושו בחילם ובסוסיהם:
לב תן להם מורך ושבור אומץ חזקם ורעדו בשברם:
לג הפילם בחרב אוהביך ויהללוך כל יודע שמך בתודה:
לד ויתגרו ויפלו ממחנה לוסיאס כחמשת אלפים איש ויפלו לפניהם:
לה וכראות לוסיאס את המכה אשר הייתה בצבאו ואת האומץ אשר היה ליהודה וכי נכונים הם אם לחיות אם למות בגבורה ויסע לאנטיוכיה וירב לאסוף חיל שכירים לעלות עוד הפעם ליהודה:
לו ויהודה אמר לאחיו הנה נגפו אויבנו נעלה לטהר את המקדש ולחנכהו:
לז ויקהל כל המחנה ויעלו הר ציון:
לח ויראו את המקדש שומם והמזבח מחולל והשערים שרופים ובחצרות גדלים סבכים כמו ביער או כמו באחד ההרים והלשכות שוממות:
לט ויקרעו את בגדיהם ויבכו בכי גדול ויעלו אפר [על ראשיהם]:
מ ויפלו על פניהם ארצה ויתקעו בחצוצרות התרועה ויצעקו אל השמים:
מא אז אמר יהודה לאנשים להלחם את אשר במצודה עד אשר יטהר את המקדש:
מב ויבחר כהנים תמימים חפצי תורה:
מג ויטהרו את המקדש ויוציאו את אבני השיקוץ למקום טמא:
מד ויועצו על מזבח העולה המחולל מה לעשות לו:
מה ותצלח עליהם מחשבה טובה לנתוץ אותו לבלתי היות להם למוקש כי הגויים טמאוהו ויתצו את המזבח:
מו ויניחו את האבנים על הר הבית במקום מיוחד עד בוא נביא להורות עליהן:
מז ויקחו אבנים שלמות על פי התורה ויבנו מזבח חדש כראשון:
מח ויבנו את המקדש ואת פנים הבית ואת החצרות קדשו:
מט ויעשו כלי קודש חדשים ויביאו את המנורה ואת מזבח הקטורת ואת השולחן להיכל:

נ ויקטרו על המזבח ויעלו את הנרות אשר במנורה ויאירו בהיכל:
נא וישימו על השולחן לחם ויורידו את הפרוכת ויכלו את כל המעשים אשר עשו:
נב וישכימו בבוקר בחמישה ועשרים לחודש התשיעי הוא חודש כסליו בשמונה וארבעים ומאה שנה:
נג ויקריבו קרבן על פי התורה על מזבח העולה החדש אשר עשו:
נד בעת וביום אשר טמאוהו הגויים בעצם היום ההוא נחנך בשירים ובנבלים ובכנורות ובמצלתיים:
נה ויפלו כל העם על פניהם ויתפללו ויברכו לשמים אשר הצליח להם:
נו ויעשו את חנוכת המזבח ימים שמונה ויקריבו עולות בשמחה ויקריבו זבח שלמים ותודה:
נז ויפארו את פני ההיכל בעטרות זהב ובמשבצות ויחנכו את השערים והלשכות ויעשו להם דלתות ותהי שמחה גדולה בעם מאוד ותסר חרפת גויים:
נח ויקיים יהודה ואחיו וכל קהל ישראל להיות ימי חנוכת המזבח נעשים במועדם שנה בשנה ימים שמונה מיום חמישה ועשרים לחודש כסליו בשמחה וגיל:
נט ויבנו בעת ההיא את הר ציון מסביב חומה גבוהה ומגדלים חזקים בל יבואו הגויים וירמסום כאשר עשו בראשונה:
ס וישם שם חיל לשמרו ויבצר לשמור אותו את בית צור להיות לעם מבצר בפני אדום:

פרק ה

א ויהי כשמוע הגויים מסביב כי נבנה המזבח וחודש המקדש כבראשונה ויקצפו מאוד:
ב ויועצו להכחיד זרע יעקב אשר בקרבם ויחלו להמית בעם ולהשמיד:
ג וילחם יהודה בבני עשיו באדום את עקרבה כי צררו את ישראל ויך אותם מכה גדולה ויכניעם ויקח את שללם:
ד ויזכור את רעות בני בעון אשר היו לעם לפח ולמוקש בארבם להם על הדרכים:
ה ויסגרו על ידו במגדלים ויחן עליהם ויחרימם וישרוף את מגדליה באש עם כל אשר בהם:
ו ויעבור אל בני עמון וימצא יד חזקה ועם רב וטימותאוס ממנהיגם:
ז ויערוך אתם מלחמות רבות ויינגפו לפניו ויכם:
ח ויקח את יעזר ואת בנותיה וישב ליהודה:
ט ויאספו הגויים אשר בגלעד על ישראל אשר בגבולם להכחידם ויברחו לרתימה המבצר:

י וישלחו מכתבים אל יהודה ואחיו לאמור נאספו עלינו הגויים מסביבנו להכחידנו:
יא והם מתכוננים לבוא ולקחת את המבצר אשר נמלטנו שמה וטימותאוס מוליך את מחניהם:
יב ועתה בואה להצילנו מידם כי נפלו ממנו רבים:
יג וכל אחינו הנמצאים בארץ טוב הומתו וישבו את נשיהם ואת טפם ואת הרכוש וימיתו שם כאלף איש:
יד עוד המכתבים נקראים והנה שליחים אחרים באוי מן הגליל קרועי בגדים מבשרים כדגברים האלה:
טו לאמור נאספו עליהם מעכו ומצור ומצידון וכל הגליל הגויים לכלותנו:
טז וכשמוע יהודה והעם את הדברים האלה נאסף קהל גדול להיוועץ מה יעשו לאחיהם לאשר במצוקה ולנלחמים עליהם:
יז ויאמר יהודה לשמעון אחיו בחר לך אנשים והלכת וגאלת את אחיך אשר בגליל ואני ויונתן אחי נלך אל הגלעד:
יח וישאר את יוסף בן זכריה ועזריה מנהיגי העם עם שארית החיל ביהודה למשמר:
יט ויצו להם לאמור עמדו בראש העם הזה ואל תתגרו מלחמה עם הגויים עד שובנו:
כ ויחולקו לשמעון שלושת אלפים איש ללכת לגליל וליהודה שמונת אלפים לגלעד:
כא וילך שמעון לגליל ויתגר מלחמות רבות עם הגויים ויחתו הגויים מפניו:
כב וירדפם עד שערי עכו ויפלו מן הגויים כשלושת אלפים איש וייקח את שללם:
כג וייקח את אשר מן הגליל ובארבה עם הנשים ועם הטף וכל אשר היה להם ויולך אל יהודה בשמחה רבה:
כד ויהודה המקבים ויהונתן אחיו עברו את הירדן וילכו דרך שלושת ימים במדבר:
כה ויפגשו את בני נביות ויפגשום בשלום ויספרו להם את כל הקורות לאחיהם בגלעד:
כו וכי רבים מהם סגורים אל בצרה ובצר באלים כספן במקדה וקרנים כל הערים האלה בצורות וגדולות:
כז ובשאר ערי הגלעד הם סגורים ולמחר יתפארו לחנות על המבצרים וללכוד ולהכחיד כולם ביום אחד:
כח וישב יהודה ומחנהו דרך המדבר לבצרה פתאום וילכוד את העיר ויהרוג כל זכר לפי חרב וייקח את כל שללם וישרפה באש:
כט ויסע משם לילה וילך עד למבצר:
ל ויהי בבוקר וישאו את עיניהם והנה עם רב אשר לא היה לו מספר נושאים סולמות ומכונות ללכוד את המבצר ויחלמו אותם:

לא וירא יהודה כי החלה המלחמה וזעת העיר עלתה עד השמים ותרועה וצעקה גדולה:
לב ויאמר לאנשי החיל הלחמו היום בעד אחינו:
לג ויצא בשלושה ראשית מאחריהם ויתקעו בחצוצרות ויצעקו בתפילה:
לד וידע מחנה טימותאוס כי הוא מקבי וינוסו מפניו ויכם מכה רבה ויפלו מהם ביום ההוא כשמונת אלפי איש:
לה ויט למצפה וילחם אותה וילכדה ויהרוג כל זכורה ויקח את שללה וישרפה באש:
לו ומשם נסע ויקח את כספן מקדה ובצר ושאר ערי גלעד:
לז אחר הדברים האלה אסף טימותיאוס מחנה אחר ויחן לפני רפון מעבר לנחל:
לח וישלח יהודה לרגל את המחנה ויגידו לו לאמור נאספו אליהם כל הגויים מסביבותיכם חיל רב מאוד:
לט וערביים שכר לעזור להם חונים בעבר הנחל נכונים לבוא עליך למלחמה וילך יהודה לקראתם:
מ ויאמר טימותאוס לשרי חילו בקרוב יהודה ומחנהו אל נחל המים אם יבוא אלינו בראשונה לא נוכל לעמוד נגדו כי יכול יוכל לנו:
מא ואם יירא ויחנה בעבר הנחל נעבור אליו ונוכל לו:
מב וכאשר קרב יהודה אל נחל המים העמיד את שוטרי העם על הנחל ויצו להם לאמור אל תתנו לכל איש לחנות כי אם יבואו כולם למלחמה:
מג ויעבור אליהם בראשונה וכל העם אחריו וינגפו מפניהם הגויים וישליכו את נשקם וינוסו להיכל בקרניים:
מד וילכדו את העיר ואת ההיכל שרפו באש עם כל אשר בו וַתֻּהָפֵּךְ קרניים ולא יכלו עוד לעמוד לפני יהודה:
מה ויאסוף יהודה את כל ישראל אשר בגלעד מקטון עד גדול ואת נשיהם ואת טפם ואת רכושם מחנה גדול מאוד ללכת אל ארץ יהודה:
מו ויבואו עד עפרון והעיר ההיא גדולה על דרך בצורה מאוד לא היה לנטות ממנה ימין ושמאל כי אם היה בתוכה ללכת:
מז ויסגרו אותם האנשים מן העיר ויסתמו את השערים באבנים:
מח וישלח אליהם יהודה בדברי שלום לאמור נעברה בארצך לשוב אל ארצנו ואיש לא ירע לכם רק ברגלינו נעבור ולא אבו לפתוח לו:
מט ויצו יהודה להשמיע במחנה לחנות כל איש במקום אשר הוא בו:
נ ויחנו אנשי החיל וילחמו את העיר כל היום ההוא וכל הלילה וַתִּנָּתֵן העיר בידו:
נא ויהרוג כל זכר לפי חרב וישרש אותה ויקח את שללה וילך דרך העיר על ההרוגים:

נב ויעברו את הירדן אל העמק הגדול לפני בית שאן:
נג ויהי יהודה מאסף כל הנחשלים ומעודד את העם בכל הדרך עד בואו לארץ יהודה:
נד ויעלו להר ציון בשמחה וגיל ויקריבו עולות כי לא נפל מהם איש עד שובם בשלום:
נה ובימים אשר היו יהודה ויהונתן בגלעד ושמעון אחיו בגליל לפני עכו:
נו שמע יוסף בן זכריה ועזריה שרי החיל על הגבורות והמלחמה אשר עשו:
נז ויאמרו נעשה גם אנחנו לנו שם והלכנו להלחם אל הגויים אשר בסביבותינו:
נח ויודיעו לאנשי החיל אשר אתם וילכו אל יבנה:
נט ויצא גרגיאס מן העיר ואנשיו לקראתם למלחמה:
ס ויינגף יוסף ועזריה וירדפו עד גבולות יהודה ויפלו ביום ההוא מעם ישראל כאלפיים איש:
סא ותהי מכה גדולה בעם כי לא שמעו ליהודה ואחיו בחשבם לעשות גבורות גם הם:
סב והם לא היו מזרע האנשים ההם אשר תשועת ישראל בידם:
סג והאיש יהודה ואחיו נכבדו מאוד בעיני כל ישראל וכל הגויים באשר נשמע שמם:
סד ויאספו אליהם מברכים:
סה ויצא יהודה ואחריו וילחמו את בני עשיו בארץ אשר אל הנגב ויך את חברון ואת בנותיהם ויהרוס את מבצריה ואת מגדליה שרפו מסביב:
סו ויסע ללכת לארץ פלשתים ויעבור את מרשה:
סז ביום ההוא נפלו כהנים במלחמה בחפצם לעשות גבורות בצאתם למלחמה באיוולתם:
סח ויט יהודה אל אשדוד ארץ פלשתים ויהרוס את במותיה ואת עצבי אלוהיהם שרף באש ויבז את שלל הערים וישב ליהודה:

פרק ו

א והמלך אנטיוכוס עבר בארצות העליונות וישמע כי יש עילם בפרס עיר מפוארת בעושר בכסף ובזהב:
ב והמקדש אשר בתוכה עשיר מאוד ושם מסכי זהב ושריונות ונשק אשר השאיר שם אלכסנדר בן פיליפוס המלך המקדוני אשר מלך בראשונה על היוונים:
ג ויבוא ויבקש ללכוד את העיר ולבוז אותה ולא יכול כי נודע הדבר לאנשי העיר:
ד ויתקוממו לו למלחמה ויברח וילך משם בעצב גדול לשוב בבל:
ה ויבוא איש מבשר לו לפרס כי נהפכו לברוח המחנות אשר הלכו לארץ יהודה:

ו ויסוג לוסיאס בחיל כבד בראשונה וינס מפניהם ויתחזקו בנשק ובחיל ובשלל רב אשר לקחו מאת המחנות אשר הכו:
ז ויהרסו את השיקוץ אשר בנו על המזבח אשר בירושלים ואת המקדש הקיפו כבראשונה בחומות גבוהות ואת בית צור עירו:
ח ויהי כשמוע המלך את הדברים האלה ויבהל ויתחלחל מאוד ויפול למשכב וינגף לחלי מן העצבון כי לא היה לו כאשר קיווה:
ט ויהי שם ימים רבים כי התחדשה עליו תוגה גדולה ויחשוב כי ימות:
י ויקרא לכל אוהביו ויאמר להם נדדה שנה מעיני ולבי נפל עליי מיגון:
יא ואומר בלבי עד מצוקה כזאת באתי וסערה גדולה אשר אנוכי בה עתה הלא בעל חסד ואהוב הייתי בתוקפי:
יב ועתה אזכור הרעות אשר עשיתי בירושלים וקח את כל כלי הכסף והזהב אשר בה ואשלח להכחיד את יושבי יהודה חינם:
יג ואדע כי בגלל זה מצאוני כל הרעות האלה והנה גווע אנוכי ביגון רב בארץ נכריה:
יד ויקרא לפילפוס אחד אוהביו וישימהו על כל ממלכתו:
טו ויתן לו את כתרו ואת אדרתו ואת טבעתו להדריך את אנטיוכוס בנו ולחנכו למלוך:
טז וימת שם אנטיוכוס המלך בשנת תשע וארבעים ומאה:
יז וייתן לו את כתרו ואת אדרתו ואת טבעתו להדריך את אנטיוכוס בנו תחתיו אשר חינך מילדותו ויקרא את שמו אֶבְּפַטוֹר:
יח והאנשים מן המצודה היו סוגרים את ישראל סביב המקדש ומבקשים רעות על כל ומשען לגוים:
יט ויחשוב יהודה להכחידם ויקרא לכל העם לצור עליהם:
כ ויאספו יחד ויצורו עליהם בשנת חמישים ומאה ויעשו עליהם דייק ומכונות:
כא ויצאו מהם מן המצור ויתחברו אליהם אחדים מן הרשעים מישראל:
כב וילכו אל המלך ויאמרו עד מתי לא תעשה משפט ונקמת את אחינו:
כג אנחנו חפצנו לעבוד לאביך וללכת אחרי דבריו ולשמוע למצוותיו:
כד ויצורו עליה בני עמנו בגלל זה ויתנכרו לנו וגם אשר מצאו ממנו המיתו ורכושנו בזזו:
כה ולא נגדנו בלבד שלחו יד כי גם בכל גבולך:
כו והנה הם חונים היום על המצודה בירושלים ללכדה ואת המקדש ואת בית צור בצרו:
כז ואם לא תקדמם במהרה גדולות מאלה יעשו ולא תוכל לעצור בעדם:
כח ויקצוף המלך כשמעו ויאסוף את כל אוהביו שרי חילו ואת אשר על הרכב:
כט וממלכות אחדות מאיי הים באו אליו צבאות שכירים:

ל ויהי מספר צבאותיו מאת אלף רגלי ועשרים אלף פרשים ופילים שלושים ושנים יודעי מלחמה:
לא וילכו דרך אדום ויחנו על בית צור וילחמו ימים רבים ויעשו מכונות ויצאו וישרפון באש וילחמו בגבורה:
לב וייסע יהודה מן המצודה ויחן אל בית זכריה מול מחנה המלך:
לג וישכם המלך בבוקר ויַסַע את המחנה בעברתו בדרך בית זכריה ויערכו הצבאות למלחמה ויתקעו בחצוצרות:
לד ואת הפילים הראו דם ענב ותות להעמיד אותם למלחמה:
לה ויחלקו את החיות לגדודים ויעמידו לכל פיל אלף איש משוריינים בקשקשים וקובעי נחושת על ראשיהם וחמש מאות פרשים בחור הוכנו לכל חיה:
לו אלה היו לפני כן במקום שהייתה החיה ולכל אשר תלך היו הולכים יחדיו לא נפרדו ממנה:
לז ומגדלי עץ עליהם חזקים ומכוסים על כל חיה חגורים עליהם במכונות ועל כל אחד אנשי חיל ארבעה נלחמים מעליהם בן הודו לו:
לח ושאר הפרשים העמידו מזה ומזה משני עברי המחנה מפחידים ומכסים בגדודים:
לט וכזרוח השמש על מגיני הזהב והנחושת הזריחו ההרים מהם ולהטו כלפידי אש:
מ ויפשטו קצת ממחנה המלך על ההרים הגבוהים וקצתם בשפל וילכו לבטח ובמשטר:
מא ויזועו כל השומעים קול המונם וצעדי ההמון וצלצול הנשק כי היה המחנה גדול מאוד וכבד:
מב ויקרב יהודה ומחנהו למלחמה ויפלו ממחנה המלך שש מאות איש:
מג וירא אלעזר חורן אחת החיות משוריינת בשריונות המלך והיא הייתה גבוהה מכל החיות ונראה כי עליה המלך:
מד ויתן את נפשו להושיע את עמו ולעשות לו שם עולם:
מה וירץ אליו בגבורה אל תוך הגדוד ויהרוג על ימין ועל שמאל ויפרדו ממנו הנה והנה:
מו ויבוא אל תחת הפיל ויתקע לו וימיתהו ויפול ארצה עליו וימת שם:
מז ויראו את גבורת המלכות ועברת הצבאות ויטו מעליה:
מח ואנשים ממחנה מהלך עלו לקראתם לירושלים ויחן המלך אל יהודה ואל הר ציון:
מט ויעש שלום עם אנשי בית צור ויצאו את העיר כי לא היה להם שם אוכל להיסגר בה כי שבת הייתה לארץ:
נ וילכוד המלך את בית צור וישם שם מצב לשמור עליה:

נא וייחן על המקדש ימים רבים ויעמד שם דייק ומכונות וקלעי אש וקלעי אבנים ועקרבים לירות חצים וקלעים:
נב ויעשו גם הם מכונות נגד מכונותיהם וילחמו ימים רבים:
נג ואוכל לא היה באוצרות בהיות השנה השביעים ונמלטים ליהודה מן הגויים אכלו את שארית האוצר:
נד וישארו במקדש מתי מספר כי חזק עליהם הרעב ויפרדו איש למקומו:
נה וישמע לוסיאס כי פיליפוס אשר העמיד המלך אנטיוכוס בעודנו חי לחנך את אנטיוכוס בנו למלך:
נו שב מפרס ומדי והחיל אשר הלך עם המלך אתו וכי הוא מבקש לקחת בידו את דברי המלכות:
נז וימהר ויאות לשוב ויאמר למלך ולשרי החיל ולאנשים אנחנו הולכים ודלים מיום ליום ואוכל לנו מעט והמקום אשר אנחנו חונים בו חזק הוא ועלינו דברי המלכות:
נח ועתה ניתן ימים לאנשים האלה ונעשה להם שלום ולכל עמם:
נט וקיימנו להם ללכת בדתיהם כבראשונה כי רק בגלל דתיהם אשר הפרנו קצפו ויעשו כל אלה:
ס ויישר הדבר לפני המלך והשרים וישלחו אליהם להשלים ויקבלו:
סא וישבע להם המלך והשרים אחרי כן יצאו מן המצודה:
סב ויבוא המלך להר ציון וירא את מצודת המקום ויפר את השבועה אשר נשבע ויצו ויהרוס את החומה מסביב:
סג וייסע בחפזון וישב לאנטיוכיה וימצא את פיליפוס מושל העיר וילחם בו וייקח את העיר בכוח:

פרק ז

א בשנת אחת וחמישים ומאה יצא דמיטריוס בן סלבקוס מרומי ויעל עם מתי מספר לעיר על הים וימלוך שם:
ב ויהי כאשר בא אל בית מלכות אבותיו ויאחזו בני החיל את אנטיוכוס ואת לוסיאס להביאם אליו:
ג וייוודע לו הדבר ויאמר אל תראוני את פניהם:
ד וימיתום החיל וישב דמיטריוס על כיסא מלכותו:
ה ויבואו אליו כל האנשים הפושעים והרשעים מישראל ואלקימוס היה מנהיגם מחפצו לכהן:

ו ויאשימו את העם אל המלך לאמור איבד יהודה ואחיו את כל אוהביך וגם אותנו זרה מארצנו:
ז ועתה שלח איש אשר תאמין לו והלך וראה את כל החרמה אשר עשה לנו ולמדינת המלך וענש אותם ואת כל אשר עזרו להם:
ח ויבחר המלך את בקחידס מאוהבי המלך המושל בעבר הנהר והגדול במלכות ונאמן למלך:
ט וישלח אותו ואת אלקימוס הרשע ויקיים לו את הכהונה ויצווהו לעשות נקמה בבני ישראל:
י ויסע ויבוא בחיל גדול לארץ יהודה וישלח מלאכים אל יהודה ואל אחיו בדברי שלום במרמה:
יא ולא שמעו לדבריהם כי ראו אשר באו בחיל גדול:
יב ויאספו אל אלקימוס ובקחידס קהל סופרים לדרוש צדק:
יג וראשונים החסידים היו בבני ישראל ויבקשו מהם שלום:
יד כי אמרו איש כהן מזרע אהרון בא בחיל ולא יעשה לנו עוולה:
טו וידבר אליהם דרי שום וישבע להם לאמור לא נבקש לכם רעה ולאוהביכם:
טז ויאמינו לו ויקח מהם שישים איש וימיתם ביום אחד כדבר אשר כתב:
יז בשר חסידך ודמם שפכו סביבות ירושלים ואין קובר:
יח ויפול פחדם ואימתם על כל העם כי אמרו אין בהם צדק ומשפט כי עברו את הברית ואת השבועה אשר נשבעו:
יט וילך בקחידס מירושלים ויחן בבית זית וישלח ויאסוף רבים מן האנשים הנמלטים אשר אתו ואחדים מן העם וישחטם אל הבאר הגדולה:
כ ויקיים את הארץ לאלקימוס וישאר אתו חיל לעזר לו וילך בקחידס אל המלך:
כא וילחם אלקימוס על הכהונה הגדולה:
כב ויקבצו אליו כל עוכרי עמם ויתפשו ארץ יהודה ויעשו רעה רבה בישראל:
כג ויראו יהודה את כל הרעה אשר עשה אלקימוס ואשר אתו בבני ישראל הרעו מן הגויים:
כד ויעבור בכל גבולות יהדוה מסביב ויעש נקמה באנשים הנמלטים ויעצרו מעבור בארץ:
כה וכאשר ראה אלקימוס כי חזק יהודה ואשר אתו ויוודע כי לא יוכל לעמוד בפניהם וישב אל מלך ויאשימם רעות:

כו וישלח המלך את ניקנור אחד משריו הנכבדים והשונא והאויב לישראל ויצו עליו להשמיד את העם:
כז ויבוא ניקנור לירושלים בחיל גדול וישלח אל יהודה ואחיו במרמה בדברי שלום לאמר:
כח אל נא תהי מריבה ביני וביניכם אבוא במתי מעט למען אראה את פניכם בשלום:
כט ויבוא אל יהודה וישראל איש לשלום רעהו והאורבים היו נכונים לחטוף את יהודה:
ל ויוודע הדבר ליהודה כי בא אליו במרמה וימהר לשוב ממנו ולא חפץ עוד לראות את פניו:
לא וידע ניקנור כי נגלתה עצתו ויצא לקראת יהודה במלחמה אל כפר שלמה:
לב ויפלו מאשר עם ניקנור כחמש מאות איש וינוסו אל עיר דוד:
לג ואחר הדברים האלה עלה ניקנור אל הר ציון ויצאו מן הכהנים מבית המקדש ומזקני העם לשאול לו לשלום ולהראותו את העולה המקרבת בעד המלך:
לד ויהתל בהם וילעג להם ויטמאם וידבר בגאון:
לה וישבע באפו לאמור אם לא ימסר יהודה ומחנהו בידי עתה והיה כאשר אשוב בשלום ושרפתי את הבית הזה ויצא בחרי אף גדול:
לו ויבואו הכהנים ויעמדו לפני המזבח וההיכל ויבכו ויאמרו:
לז אתה בחרת את הבית הזה למען יקרא שמך עליו להיות בית תפילה ותחינה לעמך:
לח עשה נקמה באיש הזה ובמחנהו ונ]לו בחרב זכור חרפותיהם ואל תתן להם תקומה:
לט וילך ניקנור מירושלים ויחן בבית חורון ויבוא לקראתו חיל ארם:
מ ויהודה חנה בחדשה בשלושת אלפים איש ויתפלל יהודה ויאמר:
מא כאשר חרפו אשר באו מעם מלך אשר יצא מלאכך ויך בהם מאה ושמונים וחמישה אלף:
מב כן תגוף את המחנה הזה לפנינו היום וידעו הנשארים כי רעה דיבר אל מקדשך ושפוט אותו כרשעתו:
מג ויאסרו המחנות במלחמה כשלושה עשר לחודש אדר וינגף מחנה ניקנור ויפול הוא ראשון במלחמה:
מד וכראות מחנהו כי נפל ניקנור וישליכו את נשקם וינוסו:
מה וירדפו אותם דרך יום אחד מחדשה עד לבוא גזר ויריעו אחריהם בחצוצורות התרועה:
מו ויצאו מכל כפרי יהידה מסביב ויסובו אותם ויפנו אלה נוכח אלה ויפלו כולם בחרב ולא נשאר בהם עד אחד:

מז ויקחו את השלל ואת הביזה ואת ראש ניקנור כרתו ואת ימינו אשר שלח בגאון ויביאום ויתלום על יד ירושלים:
מח וישמח העם מאוד ויעשו את היום ההוא ליום שמחה גדולה:
מט ויקיימו לעשות שנה שנה את היום הזה בשלושה עשר לאדר:
נ ותשקוט ארץ יהודה ימים מעטים:

פרק ח

א וישמע יהודה את שֵׁמַע הרומִיים כי הם גיבורי חיל והם רוצים בכל הדבקים בהם ואשר יבואו אליהם יקימו להם אהבה:
ב וכי הם גיבורים חיל ויגידו לו את מלחמותיהם ואת גבורותיהם אשר עשו בגָלָטִיים וכי כבשום ויעשום למס:
ג ואשר עשו בארץ אִשפָּנְיָה לכבוש את מחצבות הכסף והזהב אשר שם:
ד ויכבשו כל המקום בעצתם ובאורך אפים והמקום היה במרחק רב מהם מאוד והמלכים אשר באו עליהם מקצה הארץ עד אשר נגפו אותם ויכו בהם מכה רבה והנשארים נותנים להם מס שנה שנה:
ה ואת פילפוס ואת פֶּרסיוס מלך כיתים ואת הקמים עליהם נגפו אותם במלחמה ויכבשום:
ו ואת אנטיוכוס מלך אסיה הגדול אשר בא עליהם למלחמה ולו מאה ועשרים פיל ופרשים ורכב וחיל רב מאוד וינגף לפניהם:
ז ויקחו אותו חי וישימו עליהם לתת הוא ואשר ימלכו אחריו מס גדול ולתת בני תערובות וחוקה:
ח ואת ארץ הודו ומדי ולודיב ומיטב ארצותיהן ובקחתם אותן [מהם] נתנו אותן לאֶבמֶנֶס המלך:
ט וכי בני הֶלֶס נועצו ללכת ולהשמידם:
י וייוודע הדבר להם וישלחו עליהם שר צבא אחד וילחמו בהם ויפלו מהם חללים רבים וישבו את נשיהם ואת טפם ויבוזו אותם ויכבשו את ארצם ויהרסו את מבצריהם ויעבידום עד היום הזה:
יא ואת שאר המלכויות ואת האיים אשר התקוממו להם החריבו וישימום לעבדים:
יב ועם אוהביהם והנשענים אליהם שמרו אהבה ויכבשו את המלכויות הקרובות והרחוקות וכל אשר שמעו את שמעם יראו מפניהם:
יג ואשר יחפצו לעזור להם ולהמליך ימליכו ואשר יחפצו יורידו ויגבהו מאוד:

יד וכי בכל אלה איש מהם לא שם עליו כתר ולא לבש ארגמן להתגדל בו:
טו ומועצה עשו להם ויום יום נועצים שלוש מאות ועשרים יועצים תמיד עם העם למען ייטיבו לנהגם:
טז ומאמינים לאדם אחד להיות ראש שנה שנה ולמשול בכל ארצם והכול נשמעים לאחד ואין שנאה וקנאה בהם:
יז ויבחר יהודה את אבפולימוס בן יוחנן בן הקוץ ואת יסון בן אלעזר וישלחם רומי להקים להם אהבה וברית:
יח ולהסיר את העול מהם כי ראו את מלכות היוונים מעבידים את ישראל עבודה:
יט וילכו לרומי והדרך רבה מאוד ויבואו אל המועצה ויענו ויאמרו:
כ יהודה הוא המקבי ואחיו וחבר היהודים שלחונו אליכם להקים אתכם ברית ושלום ולכתוב אותנו בני בריתכם ואוהביכם:
כא וייטב הדבר לפניהם:
כב וזה משנה הכתב אשר כתבו על לוחות נחושת וישלחו ירושלים להיות להם שם זכר שלום וברית:
כג וטוב יהיה לרומיים ולעם היהודים בים ועל היבשה לעולם וחרב ואויב ירחק מהם:
כד ואם תקום מלחמה לרומי בראשונה או לכל בני בריתם בכל ארץ ממשלתם:
כה יעזור עם היהודים כאשר יפקוד עליהם הזמן בלבב שלם:
כו ולנלחמים אל יתנו ואל ימציאו דגן נשק כסף אניות כנראה לרומי וישמרו את משמרתם מבלי קחת מאומה:
כז וכמו כן אם לעם היהודים תבוא מלחמה בראשונה הרומיים יעזרו בנפש כאשר יפקוד עליהם הזמן:
כח ולבני ברית לא ינתן מאכל נשק כסף או אניות כנראה לרומיים וישמרו את המשמרות האלה ולא במרמה:
כט על פי הדברים האלה הקימו הרומיים [ברית] לעם היהודים:
ל ואם אחר הדברים האלה ירצו אלה ואלה להוסיף או לגרוע יעשו כנפשם ואשר יוסיפו או יגרעו יהיה קיים:
לא ועל הרעות אשר דמיטריוס המלך עשה להם כתבנו לו לאמר למה הכבדת את עולך על אוהבינו בני בריתנו[נו] היהודים:
לב ואם יתאוננו עוד עליך נעשה להם משפט ונלחמנו בך בים וביבשה:

פרק ט

א וישמע דמיטריוס כי נפל ניקנור וחילו במלחמה ויוסף לשלוח את בקחידס ואת אלקימוס שנית לארץ יהודה ואת הקרן הימנית איתם:
ב וילכו דרך הגלגלה ויחנו על מסילות אשר בארבל וילכדוה ויהרגו נפשות אדם רבות:
ג ובחודש הראשון בשנת שתים וחמישים ומאה חנו נגד ירושלים:
ד ויסעו וילכו לבירה בעשרים אלף איש ובאלפים פרשים:
ה ויהודה היה חונה באלעשה ושלושת אלפים איש אתו בחור:
ו ויראו את המון החיל כי רב הוא ויירא מאוד ויברחו רבים מן המחנה לא נשארו מהם כי אם שמונה מאות איש:
ז וירא יהודה כי נמס מחנהו והמלחמה לחצתו ויחת בלבו כי לא הייתה לו עת להקהילם:
ח וירך לבו ויאמר לנשארים נקומה ונלכה אל אויבנו אולי נוכל להילחם אותם:
ט וישיבוהו לאמר לא נוכל אבל אם נציל את נפשותינו כעת נשוב עם אחינו ונלחמנו בהם ואנחנו מעטים:
י ויאמר יהודה חלילה לי מעשות את הדבר הזה לנוס מהם ואם קרב יומנו ומתנו בגבורה בעד אחינו ולא נעזוב אחרינו עון לכבודנו:
יא ויסע החיל מן המחנה ויעמדו ולקראתם ויחלקו הפרשים לשני ראשים והקלעים והקשתים הלכו לפני החיל וראשוני המחלמה כל הגיבורים:
יב ובקחידס היה בקרן הימנית ויקרב הגדוד משני הראשים ויתקעו בחצוצרות ויריעו ואשר עם יהדוה תקעו גם הם בחצוצרות:
יג ותרעש הארץ מקול מחנותיהם ותהי המלחמה ארוכה מן הבוקר עד הערב:
יד וירא יהודה כי בקחידס ותוקף מחנהו בימין ויתחברו אליו כל אמיצי הלב:
טו ותנגף הקרן הימנית מאיתם וירדוף אחריהם עד חצור ההר:
טז ואשר אל הקרן השמאלית ראו כי נגפה הקרן הימנית וישובו בעקבות יהודה ואשר אתו מאחוריהם:
יז ותכבד המלחמה ויפלו חללים רבים מאלה ומאלה:
יח ויהודה נפל והנשארים נסו:
יט וישא יונתן ושמעון את יהודה אחיהם ויקברוהו בקבר אבותיו במודיעים:
כ ויספדו לו ויבכו אותו כל ישראל בכי גדול ויתאבלו ימים רבים ויאמרו:
כא איך נפל רב מושיע ישראל:

כב ויתר דברי יהודה והמלחמות והגבורות אשר עשה וגדולתו לא נכתבו כי רבים היו מאוד:
כג ויהי אחרי מות יהודה ויציצו פועלי און בכל גבול ישראל ויצמחו כל עושי רשעה:
כד בימים ההם היה רעב גדולה מאוד ותשלם הארץ איתם:
כה ויבחר בקחידס את האנשים הרשעים וישימם למושלי הארץ
כו ויבקשו ויחפשו וישמידו את אוהבי יהודה ויביאום אל בקחידס וינקם אותם ויתעללו בהם:
כז ותהי צרה גדולה בישראל אשר לא הייתה כמוה למיום לא נראה נביא להם:
כח ויוועדו כל אוהבי יהודה ויאמרו ליונתן:
כט אחרי אשר מת יהודה אחיך ואדם כמוהו אין לצאת נגד האויבים ובקחידס והצוררים מעמנו:
ל ועתה בחרנו בך היום להיות לנו לשר ולראש להלחם מלחמתנו:
לא ויקבל יונתן בעת ההיא את השררה ויקם תחת יהודה אחיו:
לב וידע בקחידס ויבקש להמיתו:
לג וידע יונתן ושמעון אחיו וכל אשר אתו וינוסו למדבר תקוע ויחנו על מי באר אספר:
לד וידע בקחידס ביום השבת וילך הוא ולא צבאו לעבר הירדן:
לה וישלח [יונתן] את [יוחנן] אחיו ראש החיל ויבקש מאת בני נביות אוהביו להניח אצלם את רכושם הרב:
לו ויצאו בני ימרי אשר ממידבא ויקחו את יוחנן וכל אשר היה לו וילכו עמהם:
לז אחר הדברים האלה הגידו ליונתן ושמעון אחיו כי בני ימרי עושים משתה גדול ומוליכים את הכלה מנדבת בת אחד נשיאי כנען הגדולים במשלחת גדולה:
לח ויזכרו את דמי יוחנן אחיהם ויעלו ויתחבאו בסתר ההר:
לט וישאו את עיניהם ויראו והנה רעש ורכוש רב והחתן בא ומרעיו ואחיו לקראתם בתופים ובכלי שיר ובנשק רב:
מ ויקומו עליהם מן המארב וימיתום ויפלו חללים רבים והנשארים נסו אל ההר ויקחו אל כל שללם:
מא ויהפך המשתה לאבל וקול שירם לקינה:
מב ויקמו את נקמת דמי אחיהם וישובו אל אגם הירדן:
מג וישמע בקחידס וילך ביום השבת עד חוף הירדן בחיל רב:
מד ויאמר יונתן לאשר אתו נקומה ונלחם על נפשותינו כי אין היום כתמול שלשום:

מה והנה המלחמה מפנינו ומאחורינו ומימי הירדן מזה ומזה ואגם וחורשה ואין מקום לנטות:
מו ועתה קראו לשמים למען תנצלו מיד אויבכם:
מז ותאסר המלחמה וישלח יונתן את ידו להכות את בקחידס ויט ממנו לאחור:
מח ויקפצו יונתן ואשר אתו לתוך הירדן וישחו לעבר השני ולא עברו אחריהם את הירדן:
מט ויפלו לבקחידס ביום ההוא כאלף איש:
נ וישובו ירושלים ויבנו ערים בצורות ביהודה את המבצר אשר ביריחו ואת עַמָאוּס ואת בית חורון ואת בית אל ואת תמנתה פִּרעָתון ואת תפוּחַ בחומות גבוהות ובשערים ובבריחים:
נא וישימו בהן מצב להצר לישראל:
נב ויבצרו את העיר בית צור וגזר והמצודה וישימו בהן חיל ומסכנות אוכל:
נג ויקח את בני ראשי הארץ לערבון וישם אותם במצודה בירושלים במשמר:
נד ובשנת שלוש וחמישים ומאה בחודש השני ציווה אלקימוס להרוס את חומת חצר המקדש הפנימית ויהרוס את מעשה הנביאים ויחל להרוס:
נה ולא יכול עוד לדבר דבר ולצוות לביתו:
נו וימת אלקימוס בעת ההיא ברגזה גדולה:
נז וירא בקחידס כי מת אלקימוס וישב אל המלך ותשקוט הארץ שנתיים:
נח וייוועצו כל הפושעים לאמור היה יונתן ואשר אתו במנוחה יושבים לבטח עתה נביא את בקחידס ותפשם כולם בלילה אחד:
נט ויכלו ויועצו אתו:
ס וייסע לבוא בחיל גדול וישלח מכתבי סתר לכל בני בריתו אשר ביהודה כי יתפשו את יונתן ואשר אתו ולא יכולו כי נודעה עצתם:
סא ויתפשו מאנשי הארץ מראשי הרשעה כחמישים איש וימיתום:
סב ויצא יונתן ושמעון ואשר אתם לבית בצי אשר במדבר ויבנו את חרבותיה ויבצרוה:
סג וידע בקחידס ויאסוף את כל המונו אל אשר מיהודה שלח:
סד ויבוא וייחן על בית בצי וילחם אותה ימים רבים ויעש מכונות:
סה וישאר יונתן את שמעון אחיו בעיר ויצא לארץ ויבוא במתי מספר:
סו ויך את עֲדוֹמֵירה ואת אחיו ואת בני פַּשירוֹן במושבם ויחל להכות ולעלות בחיל:
סז ושמעון ואשר אתו יצאו מן העיר וישרפו את המכונות:
סח וילחמו את בקחידס ויינגף על ידם וילחצוהו מאוד כי היו עצתו ומצורו לשווא:

סט ויחר אפו באנשים הפושעים אשר יעצוהו לבוא לארץ ויהרוג מהם רבים וייוועץ לשוב לארצו:
ע וידע יונתן וישלח אליו מלאכים לעשות אתו שלום ולהשיב להם את השבי:
עא ויאות ויעש כדבריו וישבע לו לבלתי בקש לו רעה כל ימי חייו:
עב וישב לו את השבי אשר שבה לפני מזה מארץ יהודה וישב וילך לארצו ולא יסף עוד לבוא בגבולם:
עג ותחדל חרב מישראל וישב יונתן במכמש ויחל יונתן לשפוט את העם ויבער את הרשעים מישראל:

פרק י

א ובשנת שישים ומאה עלה אלכסנדר בן אנטיוכוס אפיפנס וילכוד את עכו ויקבלוהו וימלך שם:
ב וישמע דמיטריוס המלך ויאסוף חיל גדול מאוד ויצא לקראתו למלחמה:
ג וישלח דמיטריוס אל יונתן ספרים בדברים שלום לגדל אותו:
ד כי אמר נקדים לעשות שלום אתו בטרם יעשוהו עם אלכסנדר נגדנו:
ה כי יזכור את כל הרעות שעשינו לו לאחיו ולעם:
ו ויתן לו תוקף לאסוף חיל ולכין נשק ולהיות בן בריתו ואת בני התערובות אשר במצודה אשר להשיב לו:
ז ויבוא יונתן ירושלים ויקרא את הספרים באזני כל העם והאנשים מן המצודה:
ח וייראו יראה גדולה כי שמעו כי נתן לו המלך תוקף לאסוף חיל:
ט וישיבו האנשים מן המצודה ליונתן את בני התערובות וימסרם להוריהם:
י וישב יונתן בירושלים ויחל לבנות ולחדש את העיר:
יא ויאמר לעושי המלאכת לבנות החומות והר ציון מסביב אבני מחצב למבצר ויעשו כן:
יב ויברחו הנכרים אשר היו במבצרים אשר בנה בקחידס:
יג וינח כל איש את מקומות וילך אל ארצו:
יד רק בבית צור נשארו אחדים מן העוזבים את התורה ואת המצוות כי הייתה [להם] למנוס:
טו וישמע אלכסנדר המלך את כל הדברים אשר שלח דמיטריוס ליונתן ויספרו לו את המלחמות ואת הגבורות אשר עשה הוא ואחיו ואת התלאות אשר מצאום:
טז ויאמר הנמצא כזה גבר אחד ועתה נשימה אותו אוהב ובן בריתנו:
יז ויכתוב ספרים וישלח אליו כדברים האלה לאמור:

יח המלך אלכסנדר לאחיו יונתן שלום:
יט שמענו עליך כי איש גיבור חיל אתה ונאה לך להיות אוהבנו:
כ ועתה העמדנוך היום לכהן גדול לעמך ואוהב המלך תִקרָא | וישלח אליו ארגמן ועטרת זהב | ולהשכיל באשר לנו ולשמור אהבה אלינו:
כא וילבש יונתן את מעיל הקודש בחודש השביעי בשנת ששים ומאה בחג הסוכות ויאסוף חיל ויכן נשק רב:
כב וישמע דמיטריוס את הדברים האלה ויעצב מאוד ויאמר:[1] מה זאת עשינו כי הקדימנו אלכסנדר להקים אהבה עם היהודים להתחזק:
כג אכתוב גם אני אליהם דברי תנחומים וגדולות ומתנות למען יהיו אתי לעזר:
כד וישלח אליהם כדברים האלה:
כה המלך דמיטריוס לעם היהודים שלום:
כו את אשר שמרתם אתנו את בריתותיכם ותישארו באהבתנו ולא התחברתם לאויבינו שמענו ושמחנו
כז ועתה הישארו עוד לשמור אלינו אמונה וגמלנו לכם טובות חלף הטובות אשר תעשו איתנו:
כח והנחות רבות נעשה לכם ונתנו לכם מתנות:
כט ועתה אני מתיר אתכם ושומט לכל היהודים מן המסים וערך המלח וממסי הכתר:
ל ושלישית הזרע וחצי פרי העץ אשר ייפול לי לקחת אני מניח מן היום והלאה לקחת מארץ יהודה ומשלושת הגלילות אשר חוברו אליה מן בשומרון והגליל למן היום הזה ועד עולם:
לא וירושלים תהיה קדושה וחפשיה וגבולה מן המעשרות ומסים:
לב אני מניח גם את תוקף המצודה אשר בירושלים ונותן לכהן הגדול למען ישים בה אנשים אשר יבחר בהם לשמרה:
לג וכל נפש היהודים אשר הובלה בשבי מארץ יהודה לכל מלכותי אני משלח חפשי חינם וכולם יניחו את מסיהם וממקניהם:
לד וכל החגים והשבתות וראשי החודשים וימי המועדים ושלושה ימים לפני החג ושלושה ימים אחר החג יהיו כולם ימי חופש והנחה לכל היהודים אשר במלכותי:
לה ולא יהיה כוח לאיש לנגוש ולאלץ איש מהם לכל דבר:
לו וכתבו מן היהודים בחיל המלך כשלושים אלף איש וניתן להם שכר כאשר יגיע לכל חיל המלך:

לז והועמדו מהם במבצרי המלך הגדולים ומהם יועמדו על צרכי המלכות אשר לאמונה ואשר עליהם והראשים מהם יהיו והלכו בחוקותיהם וכאשר ציווה המלך בארץ יהודה:
לח ושלושת הגלילות אשר חוברו ליהודה מארץ שומרון מחבר אנוכי ליהודה אשר יחשבו להיות לאחד ולא ישמעו לשלטון אחר כי אם לכהן הגדול:
לט ואת עכו ואת הארץ הבאה אלי נתתי מתנה לבית המקדש אשר בירושלים להוצאה הנחוצה במקדש:
מ ואנוכי נותן שנה שנה חמישה עשר אלף שקל כסף מתבואת המלך מן המקומות הבאים:
מא וכל העודף אשר לא נתנו הפקידים כבשנים הראשונות יתנו מעתה למלאכת הבית:
מב ומלבד אלה חמשת אלפי שקל כסף אשר היו לוקחים כבשנים הראשונים מצרכי המקדש דבר שנה בשנה גם אלה הונחו כי לכהנים העובדים הם:
מג וכל אשר ינוס למקדש אשר בירושלים ולכל גבולו הרחיב למלך וכל דבר ינקה הוא וכל אשר לו במלכותי:
מד ולהבנות ולהתחדש מלאכת המקדש וההוצאה תינתן מתבואת המלך:
מה ולהבנות חומות ירושלים ולבצר מסביב וההוצאה תינתן מתבואת המלך ולבנות החומות ביהודה:
מו וכשמוע יונתן והעם את הדברים האלה לא האמינו להם ולא קיבלו כי זכרו את הרעות הגדולות אשר עשה בישראל ועינה אותם מאוד:
מז וירצו באלכסנדר כי הוא היה להם ראשון לדברי שלום ויעזרו לא כל הימים:
מח ויאסוף אלכסנדר חיל רב ויחן לקראת דמיטריוס:
מט ויאסרו מלחמה שני המלכים וינס מחנה דמיטריוס וירדוף אחריו אלכסנדר ויגבר עליהם:
נ ותחזק המלחמה מאוד עד בוא השמש ויפול דמיטריוס ביום ההוא:
נא וישלח אלכסנדר אל תלמי מלך מצרים מלאכים בדברים האלה לאמור:
נב כבר שבתי למלכותי ואשב על כסא אבותיי ואתפוש את הממשלה ואגוף את דמיטריוס ואכבוש את ארצנו:
נג ואאסור אתו מלחמה וינגף הוא ומחנהו על ידנו ונשב על כיסא מלכותו:
נד ועתה נקימה אהבה בנינו ועתה תן לי בתך לאשה והתחתנתי לך ונתתי לך מתנות ולה הראויות לך:
נה ויען תלמי המלך לאמור ברוך היום אשר בו שבת לארץ אבותיך ותשב על כיסא מלכותם:

נו ועתה אעשה לך אשר כתבת ופגשתני בעכו למען נתראה והתחתנתי לך כאשר אמרת:
נז ויצא תלמי ממצרים הוא וקליאפטרה בתו ויצא לעכו בשנת שתים וששים ומאה:
נח ויפגשהו אלכסנדר המלך ויתן לו את קליאופטרה בתו ויעש את משתהָ בעכו כדרך המלכים בכבוד גדול:
נט ויכתוב אלכסנדר המלך אל יונתן לצאת לפניו:
ס וילך בכבוד לעכו ויפגוש את שני המלכים ויתן להם כסף וזהב ולאוהביהם ומתנות רבות וימצא חן לפניהם:
סא ויאספו נגדו אנשי בליעל מישראל אנשים פושעים להתאונן עליו ולא שמע אליהם המלך:
סב וימו המלך ויפשיטו את יונתן את בגדיו וילבישוהו ארגמן ויעשו כן:
סג ויושיבהו המלך על ידו ויאמר לשריו צאו אתו אל רחוב העיר וקראו כי איש אל יתאונן עליו בכל דבר ואיש אל יעציבהו בכל דבר:
סד ויהי כאשר ראו המתאוננים את כבודו כאשר קרא לפניו הקורא והוא מלובש ארגמן וינוסו כולם:
סה ויכבדוהו המלך ויכתבהו מן האוהבים הראשונים וישימהו שר צבא ושר פלך:
סו וישב יונתן ירושלים בשלום ובשמחה:
סז ובשנת חמש ושׁשים ומאה בא דמיטריוס בן דמיטריוס מכרתים לארץ אבותיו:
סח וישמע אלכסנדר המלך ויתעצב מאוד וישב לאנטיוכיה:
סט ויעמד דמיטריוס את אפולוניוס אשר היה על שדה ארם ויאסוף חיל רב ויחן על יבנה וישלח אל יונתן הכהן הגדול לאמור:
ע אתה לבדך התקוממת נגדנו ואני הייתי ללעג ולקלס בגללך ולה תראה תקפך נגדנו על ההרים:
עא ועתה אם תבטח בחילך רד אלינו אל העמק ונשפטה שם כי אתו חיל הערים:
עב שאל ולמד מי אני והנשארים העוזרים לנו ואמרו אין לכם מעמד רגל בפנינו כי פעמיים נגפו אבותיך בארצם:
עג ועתה לא תוכל לעמוד כנגד סוס וחיל זה בעמק אשר אין שם אבן ולא צור ולא מקום לנוס:
עד וכשמוע יונתן את דברי אפולוניוס ויסער לבו ויבחר עשרת אלפים איש ויצא מירושלים ויצא לפניו שמעון אחיו לעזרתו:
עה ויחן על יפו ויסגרו בעדו האנשים מן העיר כי מצב אפולוניוס בימו וילחמו אותה:
עו ואנשים מן העיר יראו ויפתחו וימשול יונתן ביפו:

עז וישמע אפולוניוס ויערוך שלושת אלפים סוס וחיל רב וילך אשדודה כמו עובר ויסוג אל העמק כי היה לו המון פרשים ויבטח בהם:
עח וירדוף אחריו אשדודה ויאסרו המחנות המלחמה:
עט וישאר אפולוניוס אלף פרשים בהחבא מאחוריהם:
פ וידע יונתן כי יש מארב מאחוריו ויסובו את מחנהו וישפכו את החיצים בעם מן הבוקר עד הערב:
פא והעם עמד כאשר ציווה יונתן וילאו סוסיהם:
פב וינהג שמעון את חילו וילחם עם הגדוד והפרשים עייפו וינגפו מפניו וינוסו:
פג והפרשים נפוצו בעמק וינוסו אשדודה ויבואו לבית דגון היכל אלילם להינצל:
פד וישרוף יונתן את אשדוד ואת הערים אשר סביבותיה וייקח את שללן ואת היכל דגון ואת אשר נסו אליו שרף באש:
פה ויהיו הנופלים בחרב עם השרופים כשמונת אלפים איש:
פו ויסע משם יונתן ויחן על אשקלון ויצאו האנשים מן העיר לפניו בכבוד גדול:
פז וישב יונתן ירושלים עם האנשים אשר אתו ולהם שלל רב:
פח ויהי כשמוע אלכסנדר המלך את הדברים האלה ויוסף עוד לכבד את יונתן:
פט וישלח לו קרס זהב כמשפטו לתת לשארי המלכים וייתן לו את עקרון ואת כל גבולה לנחלה:

פרק יא

א ומלך מצרים אסף חיל רב כחול אשר על שפת הים ואניות הרבה ויבקש לכבוש את מלכות אלכסנדר במרמה ולספחה אל מלכותו:
ב ויבוא לארם בדברי שלום ויפתחו לו אנשי הערים ויבואו אליו כי מצוות אלכסנדר המלך הייתה לבוא אליו כי חותנו הוא:
ג ויהי כאשר בא תלמי אל הערים ויעמד את החיל למצב בכל עיר:
ד וכאשר קרב אל אשדוד הראו לו את מקדש דגון הנשרף ואשדוד וסביבותיה שוממות והגויות מושלכות ואת הנשרפים אשר שרפו במלחמה כי עשו מהם תלים בדרכו:
ה ויספרו למלך את אשר עשה יונתן להוציא עליו דיבה והמלך החשה:
ו ויבוא יונתן אל המלך ליפו בכבוד וישאלו איש לשלום רעהו וילינו שם:
ז וילך יונתן עם המלך עד הנהר הנקרא כביר וישב ירושלים:
ח והמלך תלמי השתרר על ערי החוף עד סלבקיה אשר על הים ויחשוב על אלכסנדר מחשבות רעות:

ט וישלח מלאכים אל דמיטריוס המלך לאמור בוא נכרתה ברית בנינו ונתתי לך את בתי אשר לאכסנדר ומלכת על ממלכת אביך:
י כי ניחמתי כי נתתי לו את בתי כי ביקש להמיתני:
יא ויוצא עליו דיבה מחמדו את ממלכתו:
יב ויקח את בתו ויתנהָ לדמיטריוס ויתנכר אל אלכסנדר ותגל שנאתם:
יג ויבוא תלמי לאנטיוכיה וישם על ראשו כתר אסיה וישם שני כתרים על ראשו כתר אסיה וכתר מצרים:
יד ואלכסנדר המלך היה בקיליקיה בעת ההיא כי מרדו אנשי המקומות ההם:
טו וישמע אלכסנדר וילך לקראתו במלחמה ויוצא תלמי את חילו ויבוא אליו ביד חזקה ויגפהו:
טז ויברח אלכסנדר לערב ולהסתר שם והמלך תלמי גבה:
יז ויסר זבדיאל הערבי את ראש אלכסנדר וישלח אל תלמי:
יח והמלך תלמי מת ביום שלישי ואשר היו במבצריו נהרגו בידי האנשים אשר במבצרים:
יט וימלוך דמיטריוס בשנת שבע ושׁשים ומאה:
כ בימים ההם אסף יונתן את האנשים מיהודה לכבוש את המצודה אשר בירושלים ויעשו עליה מכונות הרבה:
כא ויבואו שונאים לעמם אנשים פושעים אל המלך ויודיעו לו כי יונתן צר על המצודה:
כב ובשמעו קצף וכשמעו מיהר וילך ויבוא לעכו ויכתוב ליונתן לבלתי צור ולבוא אליו ולשוחח אתו בעכו עד מהרה:
כג וכשמוע יונתן ציווה לצור ויבחר מזקני ישראל ומן הכהנים ויסכן את נפשו:
כד ויקח כסף וזהב ומלבושים ושאר מתנות הרבה וילך אל המלך לעכו ימצא חן בעיניו:
כה ויתאוננו עליו פושעים אחדים מן העם:
כו ויעש לו המלך כאשר עשו לו אשר היו לפניו וינשאוהו לפני כל אוהביו:
כז ויקיים לו את הכהונה הגדולה וכל המעלות אשר היו לו לפנים ויעשהו לנשיא ראשוני האוהבים:
כח ויבקש יונתן מאת המלך לעשות את יהודה חפשיה ממס ושלושת הגלילות שומרון ויבטח לו שלוש מאות כיכר:
כט ויאות המלך ויכתוב ליונתן אגרות על כל אלה כמשפט הזה:
ל המלך דמיטריוס ליונתן האח שלום ולעם היהודים:
לא פתשגן האגרת אשר כתבנו אל לסתנס שארנו עליכם גם אליכם כתבנו למען תראו:

לב המלך דמיטריוס ללסתנס האב שלום:
לג לעם היהודים אוהבינו והממלאים החובות אלינו בצדק גזרנו לעשות טוב בעד רצונם הטוב אלינו:
לד ועתה קיימנו להם גבול יהודה ושלושת הגלילות עפריים ולוד ורמתים חוברים ליהודה משומרון וכל אשר להם לכל המקריבים בירושלים תחת מסי המלך אשר היה לוקח המלך מהם לפנים שנה שנה מתבואות האדמה ומפרי העץ:
לה וכל שאר המגיע לנו מעתה מן המעשרות והמסים המגיעים לנו ומכרות המלח ומסי הכתר והמגיעים לנו הכול אנחנו מניחים להם:
לו ואל יבוטל אחד מאלה ממעתה לכל הימים:
לז ועתה שימו עין לעשות פתשגן מאלה ולתתו ליונתן ולשימו בהר הקודש במקום מצוין:
לח וירא דמיטריוס המלך כי שקטה הארץ לפניו ואין איש עומד כנגדו וישלח את כל חילו איש למקומו מלבד חיל הנכרים אשר רסף מאיי הגוים וישנאוהו כל חיל אבותיו:
לט וטריפון היה מן האנשים אשר היו עם אלכסנדר לפנים וירא כי כל החיל מתאוננים על דמיטריוס וילך אל ימלכו הערבי אשר היה מכלכל את אנטיוכוס בן אלכסנדר הרך:
מ ויפצר בו כי ימסרהו לו למען ימלוך תחת אביו ויאמר לו את אשר עשה דמיטריוס והשנאה אשר ישנאוהו חילו וישאר שם ימים רבים:
מא וישלח יונתן אל דמיטריוס המלך כי יוציא את האנשים מן המצודה מירושלים ואשר במבצרים כי היו נלחמים את ישראל:
מב וישלח דמיטריוס אל יונתן לאמר לא אלה בלבד אעשה לך ולעמך כי גם כבד אכבדך ואת עמך כאשר אמצא עת נכונה:
מג ועתה טוב תעשה ושלחת לי אנשים אשר ילחמו לי כי כל חילי יצאך:
מד וישלח יונתן שלושת אלפים איש גיבורי חיל אליו לאנטיוכיה ויובואו אל המלך וישמח המלך לבואם:
מה ויתאספו האנשים מן העיר לתוך העיר כשתים עשרה רבו איש ויבקשו להמית את המלך:
מו ויברחו המלך אל החצר ויתפשו האנשים מן העיר את מבואות העיר ויחלו להלחם:
מז ויקרא המלך ליהודים לעזרה ויתאספו אליו כולם ויחד ויפוצו בעיר וימיתו בעיר ביום ההוא כעשר רבואות:
מח וישרפו את העיר ויקחו שלל רב ביום ההוא ויצילו את המלך:
מט ויראו האנשים מן העיר כי כבשו היהודים את העיר כאשר ביקשו וירך לבם ויזעקו אל המלך בתחנונים לאמר:

נ תן לנו ימים וחדלו היהודים להלחם אותנו ואת העיר:
נא וישליכו את הנשק ויעשו שלום ויכבדו היהודים לפני המלך ולפני כל אשר במלכותו ויהי להם שם במלכותו וישובו ירושלים בשלל רב:
נב וישב המלך דמיטריוס על כיסא מלכותו ותשקוט הארץ לפניו:
נג וישקור כל אשר דיבר ויתנכר ליונתן ולא השיב הטובות אשר גמל לו ויצר לו מאד:
נד ואחרי־כן שב טריפון ואנטיוכוס המן הצעיר אתו וימלוך וישם כתר:
נה ויאספו אליו כל החיל אשר נטש דמיטריוס וילחמו בו וינס וינגף:
נו ויקח טריפון את הפילים ויכבוש את אנטיוכיה:
נז ויכתוב אנטיוכוס הצעיר אל יונתן לאמר קיימתי לך את הכהונה הגדולה ואעמידך על ארבעת הגלילות והיית מאוהבי המלך:
נח וישלח לו כלי זהב וכלי בית ויתן לו תוקף לשתות בכלי זהב וללבוש ארגמן ולהיות לו קרס זהב:
נט ואת שמעון אחיו עמיד לשר צבא בסולם צור עד גבול מצרים:
ס ויצא יונתן ויסע לעבר הנהר ובערים ויאספו אליו כל חיל ארם לעזרה וילך לאשקלון ויצאו אליו אנשים מן העיר בכבוד:
סא וילך משם לעזה ויסגרו בעדם אנשי עזה ויצר עליה וישרוף פרווריה באש ויבז אותם:
סב ויבקשו אנשי עזה שלום מיונתן ויתן להם ימים ויקח את בני השרים לערבון וישלחם ירושלים ויעבור את הארץ עד דמשק:
סג וישמע יונתן כי באו שרי דמיטריוס לקדש אשר בגליל בחיל רב ברצותם להפריעו ממעשה:
סד ויבוא אליהם ואת שמעון אחיו השאיר בארץ:
סה ויחן שמעון על בית צור וילחם אותה ימים רבים ויסגרם:
סו ויבקשו ממנו לקחת ימין ויתן להם ויגרשם משם ויקח את העיר ויעמד בתוכה מצב:
סז ויונתן ומחנהו חנו על מי גניסר וישכימו בבוקר לבקעת חצור:
סח והנה מחנה נכרים לקראתו בבקעה וישימו מארב לו בהרים והם יצאו מנגד:
סט והמארב יצא ממקומותיהם ויאסרו מלחמה:
ע וינוסו כל אנשי יונתן ולא נשאר אף אחד מהם מלבד מתתיהו בן אבשלום ויהודה בן חלפי שרי צבא החיל:
עא ויקרע יונתן את בגדיו ויעל עפר על ראשו ויתפלל:
עב וישב אליהם למלחמה וינגפם וינוסו:
עג ויראו את הנסים מעליו וישובו אליו וירדפו אתו עד קדש עד מחינהם ויחנו שם:

עד ויפלו מן הנכרים ביום ההוא כשלושת אלפים איש וישב יונתן ירושלים:

פרק יב

א וירא יונתן כי העת תעזור לו ויבחר אנשים וישלח לרומי לקיים ולחדש איתם את האהבה:

ב ואל בני אשפרטה ולמקומות אחרים שלח אגרות כאלה:

ג וילכו לרומי ויבואו אל המועצה ויאמרו יונתן הכהן הגדול ועם היהודים שלחונו לחדש את האהבה להם ואת הברית כבראשונה:

ד ויתנו להם אגרות עליהם למקומותיהם כי ישלחום לארץ יהודה בשלום:

ה וזה פתשגן האגרות אשר כתב יונתן אל בני אשפרטה:

ו יונתן כהן גדול ומועצת זקני האומה והכוהנים ושאר עם היהודים לבני אשפרטה האחים שלום:

ז עוד לפנים נשלחו אגרות אל חניה הכהן הגדול מאת אריס המולך בכם כי אחים אתם לנו כאשר יראה הפתשגן:

ח ויקבל יוחנן את האיש השלוח בכבוד ויקח את האגרות אשר נאמר בהן ברור על ברית ואהבה:

ט ואנחנו אם אמנם אין צורך לנו בדברים אלה כי הספרים הקדושים אשר בידנו הם לנו תנחומים:

י הואלנו לשלוח את האיגרת אליכם לחדש אחווה ואהבה לבלתי התנכר אליכם כי עתים רבות עברו למן אשר שלחתם אלינו:

יא ואנחנו בכל עת בלי הרף בחגים ובשאר ימי מועד נזכרכם בהביאנו קרבנות ובתפילות כראוי ויאה לזכור אחים:

יב ואנחנו שמחים על כבודכם:

יג ואותנו סבכו רעות רבות ומלחמות רבות וילחמו אותנו המלכים אשר סביבותינו:

יד ולא חפצנו להלאות אתכם ושאר בני בריתנו ואוהבנו במלחמות האלה:

טו כי יש לנו עזר משמים העוזר לנו ונצלנו מאויבנו וייכנעו אויבנו:

טז ועתה בחרנו את נומיניוס בן אנטיוכוס ואת אנטפטרוס בן יסון ונשלח אל הרומיים לחדש את האהבה אתם והברים שמלפנים:

יז וציוונו להם ללכת גם אליכם ולדרוש שלומכם ולמסור לכם האגרות מאתנו על החידוש ואחותנו:

יח ועתה טוב תעשו להשיבנו על אלה:

יט וזה פתשגן האגרות אשר שלח לחניה:
כ אריס מלך בני אשפרטה לחניה כהן גדול שלום:
כא נמצא בכתב על בני אשפרטה והיהודים כי אחים הם וכי הם מזרע אברהם:
כב ועתה אחרי אשר ידענו אלה טוב תעשו לכתוב לנו על שלומכם:
כג ואנחנו כותבים לכם מקניכם ורכושכם לנו הם ואשר לנו לכם הוא ונצו כי יודיעוכם על אלה:
כד וישמע יונתן כי שבו שרי דמיטריוס בחיל רב מבראשונה להלחם בו:
כה ויסע מירושלים וילך לקראתם לארץ חמת כי לא נתן להם זמן לנחול את ארצו:
כו וישלח מרגלים למחניהם וישובו ויודיעו לו כי הם ערוכים לנפול עליהם לילה:
כז וכאשר בא השמש ציווה יונתן להיות ערים ולהיות חמושים להיות נכונים למלחמה כל הלילה ויעמד משמרות מסביב למחנה:
כח וישמעו האויבים כי התכוננו יונתן ואנשיו למלחמה וייראו ויחרד לבם וידליקו אש במחנם וינוסו:
כט ויונתן ואנשיו לא ידעו עד הבוקר כי ראו את האורות דולקים:
ל וירדוף אחריהם ולא השיגם כי עברו את כביר הנהר:
לא ויט יונתן אל הערביים הנקראים זבדיים ויכם ויקח שללם:
לב ובשובו בא לדמשק ויעבור בכל הארץ:
לג ושמעון יצא ויעבור עד אשקלון והמבצרים הקרובים ויט ליפו ויכבשה:
לד כי שמע כי רוצים הם למסור את המבצר לאנשי דמיטריוס ויעמד שם מצב למען ישמרוהו:
לה וישב יונתן ויקהל את זקני העם ויועץ אתם לבנות מבצרים ביהודה:
לו ולהגביה את חומות ירושלים ולהרים רמה גדולה בין המצודה והעיר להבדילה מן העיר למען תהיה בודדה אשר לא יקנו ולא ימכרו:
לז ויאספו לבנות את העיר ויפול מחומת הנחל אשר מקדם ויקומם את הנקרא בשם כְּפֶנָתָה:
לח ושמעון בנה את חדיד בשפלה ויבצרה ויעמד שערים ובריחים:
לט ויבקש טריפון למלוך על אסיה ולשים הכתר בראשו ולשלוח יד באנטיוכוס המלך:
מ ויירא פן יפריעהו יונתן ופן ילחם בו ויחפש דרך לתפוש אותו להמיתו ויקם ויבוא לבית שאן:
מא ויצא יונתן לקראתו בארבעים אלף איש בחור למלחמה וילך לבית שאן:
מב וירא טריפון כי בא בחיל רב ויירא לשלוח בו יד:

מג ויקבלהו בכבוד ויעמידהו עם כל אוהביו וייתן לו מתנות ויצו לאוהביו ולחילו לשמוע אליו כאשר לו:
מד ויאמר ליונתן למה הלאית את כל העם הזה ומלחמה אין לנו:
מה ועתה שלח אותם לבתיהם ובחר לך מתי מספר אשר יהיו אתך ולכה אתי לעכו ואתנה לך ואת שאר המבצרים ואת החיל הנשאר וכל אשר על המסים ואשוב ואלך כי על כן באתי:
מו ובהאמינו לו עשה כאשר אמר וישלח את החיל וילכו לארץ יהודה:
מז וישאֵר איתו שלושת אלפים איש אלפיים מהם שילח לגליל ואלף הלכו אתו:
מח וכאשר בא יונתן לעכו ויסגרו אנשי עכו את השערים ויתפשוהו ואת כל אשר באו אתו הרגו בחרב:
מט וישלח טריפון חיל וסוסים לגליל ואל העמק הגדול להמית את כל האנשים אשר בעד יונתן:
נ וידעו כי נתפֵּשׂ ואֹבד הוא ואשר איתו ויעודדו איש את רעהו ויצאו ערוכים נכונים למלחמה:
נא ויראו הרודפים כי בנפשם הוא וישובו:
נב ויבואו כולם בשלום לארץ יהודה ויבכו את יונתן ואת אנשיו וייראו מאוד ויבך ישראל בכי גדול:
נג ויבקשו כל הגויים סביבותיהם להשמידם כי אמרו אין להם שר ומושיע ועתה נלחם אותם ונשביתה מאנוש זכרם:

פרק יג

א וישמע שמעון כי אסף טריפון חיל רב לבוא לארץ יהודה להכחידה:
ב וירא את העם כי הוא רועד ופוחד ויעל ירושלימה ויקהל את העם:
ג ויעודד אותם ויאמר להם אתם ידעתם את אשר עשינו אני ואחי ובית אבי למען התורה והמקדש ואת המלחמות והמצוקות אשר ראינו:
ד בגלל זה אבדו אחי כולם בעד ישראל ואוותר אני לבדי:
ה ועתה חלילה לי לחוס על נפשי בכל עת צרה כי לא טוב אנוכי מאחי:
ו אבל אנקם נקמת עמי והמקדש ונשיכם וטפכם כי חברו כל הגויים להשמיד אתכם בשנאתם:
ז ותחי רוח העם לשמע הדברים האלה:
ח ויענו בקול גדול לאמור אתה נשיאנו תחת יהודה ויונתן אחיך:

ט הילחם מלחמתנו וכל אשר תצוונו נעשה:
י ויאסוף את כל אנשי המלחמה וימהר לכלות את חומות ירושלים ויבצרה מסביב:
יא וישלח את יונתן בן אבשלום ואתו די חיל ליפו ויגרש את אשר היו בה וישאר בתוכה:
יב ויסע טריפון מעכו בחיל רב לבוא לארץ יהודה ויונתן אתו במשמר:
יג ושמעון חנה בחדיד לפני העמק:
יד וידע טריפון כי קם שמעון תחת יונתן אחיו וכי עתיד הוא להתגרות אתו מלחמה וישלח אליו מלאכים לאמור:
טו בעד הכסף אשר חב אחיך יונתן לאוצר המלך לצרכיו עצרנוהו:
טז ועתה שלח כסף מאה ככר ושנים מבניו לערבון לבל יסור ממנו כאשר יצא לחפשי ושלחנוהו:
יז וידע שמעון כי במרמה דברו אליו וישלח לקחת את הכסף ואת הבנים פן יביא עליו שנאה גדולה מאת העם:
יח כי יאמרו יען אשר לא שלחתי לו את הכסף ואת הבנים אבד:
יט וישלח את הילדים ואת מאת כיכר וישקור ולא שילח את יונתן:
כ ואחרי כן בא טריפון לנחול בארץ ולהשמידה ויסב את הדרך לאדוריים ושמעון ומחנהו על ידו הלכו בכל אשר הלך:
כא והאנשים מן המצודה שלחו אל טריפון מלאכים ויאיצו בו לבוא אליהם דרך המדבר ולשלוח להם אוכל:
כב ויכן טריפון את כל פרשיו ללכת ובלילה ההוא היה שלג גדול מאוד ולא הלך מפני השלג ויסע ויבוא לגלעד:
כג וכאשר קרב לבית שקמה המית את יונתן וייקבר שם:
כד וישב טריפון וילך לארצו:
כה וישלח שמעון ויקח את עצמות יונתן אחיו ויקברוהו במודיעים עיר אבותיו:
כו ויספדו לו כל ישראל מספד גדול ויבכו אותו ימים רבים:
כז ויבן שמעון על קבר אביו ואחיו יגביהו למראה באבן גזית מפנים ומאחור:
כח ויעמד שבע פירמות אשה לעומת אחותה לאב ולאם ולארבעת האחים:
כט ולהן עשה מלאכת מחשבת ויעמד מסביב עמודים גדולים ויעש על העמודים חליצות לשם עולם ועל יד החליצות פיתוחי אניות להראות לכל יורד הים:
ל זה הקבר אשר עשה במודיעים עד היום הזה:
לא וטריפון הלך במרמה עם אנטיוכוס המלך הצעיר וימיתהו:
לב וימלוך תחתיו וישם על ראשו כתר אסיה ויעש רעה גדולה בארץ:

לג וייבן שמעון את מבצרי יהודה ויקיפם במגדלים גבוהים ובחומות גדולות ובשערים ובבריחים וישם אוכל במבצרים:
לד ויבחר שמעון אנשים וישלח אל דמיטריוס המלך לעשות הנחה לארץ כי כל מעשי טריפון היו חמס:
לה וישלח אליו דמיטריוס המלך כדברים האלה ויענהו ויכתוב לו את האיגרת הזאת:
לו המלך דמיטריוס לשמעון הכהן הגדול ואוהב מלכים ולזקנים ולעם היהודים שלום:
לז את עטרת הזהב וענף התמר אשר שלחתם קבלנו ונכונים אנחנו לעשות לכם שלום רב ולכתוב לאשר על המסים לעשות לכם הנחות:
לח ואשר קיימנו לכם קיים והמבצרים אשר בניתם לכם יהיו:
לט ואנחנו נשא את שגיאותיהם ואת פשעיכם עד היום הזה ומס הכתר שאתם חייבים ואם שולמו מסים אחרים בירושלים לא ישולמו עוד:
מ ואם יש בכם ראויים להיכתב בין האנשים אשר אתנו יכתבו והיה בנינו שלום:
מא בשנת שבעים ומאה הוסר עול הגויים מישראל:
מב ויחל עם ישראל לכתוב בספרים ובשטרות בשנת אחת לשמעון הכהן הגדול ושר צבא ונשיא היהודים:
מג בימים ההם חנה [שמעון] על גזר ויסב אותה במחנות ויעש מלכודת עיר ויקריבה לעיר ויך מגדל אחד ויכבשהו:
מד ויקפצו האנשים אשר במלכודת העיר לתוך העיר ותהי מבוכה גדולה בעיר:
מה ויעלו אנשי העיר עם נשיהם וטפם על החומה קרועי בגדיהם ויצעקו בקול גדול מבקשים מאת שמעון לתת להם ימים:
מו ויאמרו אל תעש לנו כרשעתנו כי אם כחסדך:
מז ויעתר להם שמעון ולא נלחם אותם ויגרשם מן העיר ויטהר את הבתים אשר היו בהם האלילים ובזה בא לתוכה שר ומהלל:
מח ויסר ממנה כל טומאה וישבו בה אנשים המקיימים את התורה ויבצרה ויבן לו בה בית:
מט והאנשים מן המצודה בירושלים נעצרו לצאת ולבוא לארץ ולקנות ולמכור וירעבו מאוד ויגוועו מהם רבים ברעב:
נ ויקראו אל שמעון לקחת ימין ויתן להם ויגרשם משם ויטהר את המצודה מן השיקוצים:
נא ויבוא אליה בשלושה ועשרים לחודש השני בשנת אחת ושבעים ומאה בהלל ובכפות תמרים ובכנורות ובתופים ובנבלים ובשירים ובזמירות כי נשמד אויב גדול מישראל:

נב ויקיים לעשות שנה שנה את היום ההוא בשמחה:
נג ויבצר הר המקדש אשר על יד המצודה וישב שם הוא ואשר אתו:
נד וירא שמעון את יוחנן בנו כי איש הוא ויעמידהו לשר כל הצבא וישב בגזר:

פרק יד

א ובשנת שתיים ושבעים ומאה אסף דמיטריוס המלך את חילו וילך למדי למשוך עזרה לו למען ילחם את טריפון:
ב וישמע ארשכה מלך פרס ומדי כי בא דמיטריוס בגבולו וישלח את אחד שריו לתפוש אותו חי:
ג וילך ויך את מחנה דמיטריוס ויתפשהו ויביאהו אל ארשכה וישימהו במשמר:
ד ותשקוט הארץ כל ימי שמעון ויבקש טוב לעמו וייטב בעיניהם שלטונו וכבודו כל הימים:
ה ומלבד כל כבודו לקח את יפו לחוף ויעש מבוא לאיי הים:
ו וירחב את הגבולות לעמו וימשול בארץ:
ז ויאסוף שבי רב וישלט בגזר ובבית צור ובמצודה ויבער את הטומאה מתוכה ולא היה מתקומם לו:
ח [וישב ישראל לבטח] ויעבדו אדמתם בשלום והארץ נתנה יבולה ועצי השדה את פרים:
ט זקנים ברחובות ישבו כולם על טוב נדברו [בתולות תפארת עטפו] והבחורים כבוד לבשו ובגדי מלחמה:
י לערים המציא אוכל ויעשן למקומות מבצר עד קצה הארץ נקרא שם כבודו [ותהילתו בגויים ספרו]:
יא עשה שלום על הארץ וישמח ישראל שמחה רבה:
יב וישבו איש תחת גפנו ותאנתו ולא היה איש מחרידם:
יג ולא נשאר נלחם בם על ארץ והמלכים נגפו בימים ההם:
יד ויתמוך כל עניי עמו את התורה דרש [ויחזק ידי שומריה] וישמד כל פשע ועוול:
טו את המקדש פאר וירב את כלי הקודש:
טז וישמע ברומי כי מת יונתן ועד אשפרטה [באה השמועה] ויתעצבו מאוד:
יז וכשמעם כי שמעון אחיו היה כהן גדול תחתיו והוא שליט הארץ והערים אשר בה:
יח ויכתבו אליו על לוחות נחושת לחדש אתו את האהבה ואת הברית אשר הקימו את יהודה ויונתן אחיו:
יט ויקראו לפני העדה בירושלים וזה פתשגן האגרות אשר שלחו בני אשפרטה:

כ ראשי האשפרטיים והעיר לשמעון כהן גדול ולזקנים ולכהנים ולשאר עם היהודים האחים שלום:
כא המלאכים אשר נשלח ואל עמנו הודיעו לנו על כבודכם ותפארתכם ושמחנו לבואם:
כב וכתבנו דבריהם במועדות העם לאמור נומיניוס בן אנטיוכוס ואנטיפטרוס בן יסון מלאכי היהודים באו אלינו לחדש אתנו את האהבה:
כג וייטב לעם לקבל את פני האנשים בכבוד ולקיים פתשגן הדברים האלה בספרים הגלויים לעם להיות לזכר לעם האשפרטיים ופתשגן הדברים האלה כתבו אל שמעון הכהן הגדול:
כד אחרי כן שלח שמעון את נומיניוס לרומי ובידו מגן זהב גדול אלף מנה משקלו להקים אתם את הברית:
כה וכשמוע העם את הדברים האלה ויאמרו מה תודה ניתן לשמעון ולבניו:
כו כי עמד באמונה הוא ואחיו ובית אביו ויניסו את שונאי ישראל מעליהם ויקיימו לו חופשה ויכתבו על לוחות נחושת וישימו על עמוד בהר ציון:
כז וזה פתשגן הכתב בשמונה עזר באלול בשנת שתיים ושבעים ומאה היא שנה שלישית לשמעון כהן גדול שר עם אל:
כח בקהל גדול של כהנים ועם וראשי אומה וזקני הארץ הודע לנו:
כט אחרי אשר פעמים הרבה היו מלחמות בארץ ושמעון בן מתתיהו בן בני יויריב ואחיו שמו את נפשם בכפם ויעמדו נגד אויבי עמם לקיים את מקדשם ואת התורה ובשם גדול פארו את עמם:
ל ויקהל יונתן את עמו ויהי להם לכהן גדול ויאסף אל עמיו:
לא וירצו אויביהם לנחול בארצם ולהחריב את ארצם ולשלוח יד במקדשם:
לב אז יקום שמעון וילחם בעד עמו ויוצא רכוש רב מאשר לו הוציא ויחמוש את אנשי החיל מעמו ויתן להם שכר:
לג ויבצר את ערי יהודה ובית צור ועל גבולות יהודה אשר היה שם לפנים נשק האויבים וישם שם מצב אנשים יהודים:
לד ואת יפו ביצר אשר על הים ואת גזר אשר על גבול אשדוד אשר ישבו האויבים לפנים שם ויושב שם יהודים ואת כל הצורך לתקן אותן שם בתוכן:
לה וירא העם את אמונת שמעון ואת הכבוד אשר רצה לעשות לעמו וישימוהו נשיא להם וכהן גדול יען עשותו את כל אלה ובעד הצדק והאמונה אשר שמר לעמו ויבקש בכל דבר את עמו:

לו ובימיו הצליח בידו לגרש את הגויים מארצם ואשר בעיר דוד אשר בירושלים אשר עשו להם מצודה אשר ממנה היו יוצאים ומטמאים מסביב למקדש ויעשו רעה רבה בקודש:
לז ויושב בה אנשים יהודים ויבצרה לבטחון הארץ והעיר ויגבה את חומות ירושלים:
לח והמלך דמיטריוס קיים לו את הכהנה הגדולה בגלל אלה:
לט וישימהו באוהביו ויכבדהו כבוד גדול:
מ כי שמע אשר נקראו היהודים מאת הרומיים אוהבים ובני ברית ואחים וכי פגשו מלאכי שמעון בכבוד:
מא וכי היהודים והכהנים נאותו להיות להם שמעון לנשיא ולכהן גדול לעולם עד אשר יקום נביא אמת:
מב ולהיות להם לשר צבא ולדאוג למקדש ולהעמיד בידו מלאכתו ועל הארץ ועל הנשק ועל המבצרים:
מג וכי ידאג למקדש וכולם ישמעו בקולו וכי יכתבו בשמו כל השטרות בארץ וכי ילבש ארגמן וזהב ישא:
מד ולא יוכל איש מן העם והכהנים לבטל דבר מאלה ולדבר נגד דבריו ולאסוף אספה בארץ בלעדיו וללבוש ארגמן ולקרוס קרס זהב:
מה ואשר יעשה דבר נגד כל אלה או יבטל דבר מאלה אשם יהיה:
מו ויאות כל העם לקיים לשמעון לעשות כדברים האלה:
מז ויקבל שמעון ויאות להיות כהן גדול ולהיות שר צבא ונשיא היהודים והכהנים ולעמוד על כולם:
מח ואת הכתב הזה ציוו לשים על לוחות ולהעמידם בתוך גדר המקדש במקום מצויין:
מט ופתשגן מאלה להניח בלשכת האוצר למען יהיה לשמעון ולבניו:

פרק טו

א וישלח אנטיוכוס בן דמיטריוס המלך אגרות מאיי הים אל שמעון הכהן ושר היהודים ולכל העם:
ב ובהן היה כדבר הזה: המלך אנטיוכוס לשמעון כהן גדול ושר האומה ולעם היהודים שלום:
ג אחרי אשר אנשי בליעל תפשו את מלכות אבותינו אחפוץ לדרוש את המלכות למען אקומם אותה כאשר הייתה בראשונה ואאסוף המון חיל ואכין אניות מלחמה:
ד ואחפוץ לעבור בארץ למען אענוש את מחריבי ארצנו והמשימים ערים רבות במלכותי:

ה ועתה קיימתי לך את כל ההנחות אשר עשו לך המלכים אשר היו לפניי ושאר המתנות אשר הניחו לך:
ו ומניח אנכי לך לעשות מטבע שלך מטבע בארצך:
ז וירושלים והמקדש יהיו חופשיים וכל הנשק אשר הכינות והמבצרים אשר בנית אשר תמשול בהם יישארו לך:
ח וכל חוב המלך ומסי המלך מעתה לכל הימים מונחים לך:
ט וכאשר נקומם את מלכותנו נכבד אותך ואת עמך ואת המקדש בכבוד גדול להיות כבודכם נראה בכל הארץ:
י בשנת ארבע ושבעים ומאה יצא אנטיוכוס לארץ אבותיו ויאסוף אליו את כל החיל עד אשר מעטים היו עם טריפון:
יא וירדוף אחריו אנטיוכוס המלך וילך אל דור בורח עד הים:
יב כי ראה כי נאספו עליו הרעות וחילו עזבהו:
יג ויחן אנטיוכוס על דור ואתו שתים עשרה ריבוא אדם לוחמים ושמונת אלפים פרשים:
יד ויסובו את העיר והאניות מן הים קרבו ויך את העיר מן הארץ ומן הים ולא נתן לאיש לצאת ולבוא:
טו ויבוא נומיניוס ואשר אתו מרומי ולהם אגרות אל המלכים ואל הארצות ובהן היה כתוב ככה:
טז לוקיוס יועץ הרומיים לתלמי המלך שלום:
יז מלאכי היהודים באו אלינו אהבנו ובני ברית לחדש את האהבה ואת הברית אשר מבראשונה שלוחים מאת שמעון הכהן הגדול ועם היהודים:
יח והביאו מגן זהב אלף מנה:
יט וייטב לנו לכתוב למלכים ולארצות כי לא יבקשו להם רעה וכי לא ילחמו אותם ואת עריהם ואת ארצם וכי לא יעזרו לנלחמים אתם:
כ וייטב לנו לקבל את המגן מהם:
כא ואם ינוסו אנשי בליעל מארצם אליכם תמסרו אותם לשמעון הכהן הגדול למען יקום בהם כתורתם:
כב וככה כתב לדמיטריוס המלך ולאטלוס ולארתם ולארשכה:
כג ולכל הארצות לשמשכה ולבני אשפרטה ולדלוס ולמונדוס ולסיקיון ולקאריס ולסמוס ולפמפוליה וללוקייה ולהליקרנסוס ולרודוס ולפסיליס ולקוס ולסידי ולארדוס ולגורטונה ולקנידוס ולקפריסין ולקוריני:
כד ופתשגן הכתבים ההם כתב לשמעון הכהן הגדול:

כה ואנטיוכוס המלך חנה על דור ביום השני ויקרב אליה את חילו בעשותו מכונות ויסגור את טריפון מצאת ומבוא:
כו וישלח אליו שמעון אלפים איש בחור לעזור לו וכסף וזהב ודי אוכל:
כז ולא חפץ לקבלם וישם לאל את כל אשר נדבר אתו בראשונה ויתנכר אליו:
כח וישלח אליו את אתנביוס אחד מאוהביו לדבר עמו לאמור אתם מושלים ביפו ובגזר ובמצודה אשר בירושלים ערי ממלכתי:
כט את גבולותיהם השימותם ותעשו רעה גדולה בארץ ותשתררו במקומות רבים בממלכתי:
ל ועתה השיבו את הערים אשר לקחתם ואת מסי המקומות אשר השתררתם עליהם מחוץ לגבולות יהודה:
לא ולא ונתתם תחתם חמש מאות ככרי כסף ובעד ההשחתה אשר השחתם ומס הערים עוד ככרים חמש מאות ולא ובאנו ונלחמנו אתכם:
לב ויבוא אתנביוס אוהב המלך ירושלים וירא כבוד שמעון ואת מערכת הכלים ועם כלי הזהב וכלי הכסף ואת המעמד הגדול וישתומם ויודע לו את דברי המלך:
לג ויען שמעון ויאמר לו לא ארץ נָכריה לקחנו ולא ברכוש נָכרים מָשָׁלְנו כי אם נחלת אבותינו אשר בידי אויבינו בעת מן העתים בלא משפט נכבשה:
לד ואנחנו כאשר הייתה לנו עת השיבונו את נחלת אבותינו:
לה ועל יפו וגזר תדרוש הן עשו בעמנו רעה גדולה ובארצנו בעדן ניתן מאה ככר ולא ענהו דבר:
לו וישב בחרי אף אל המלך ויודע לו את הדברים האלה ואת כבוד שמעון וכל אשר ראה ויכעס המלך כעס גדול:
לז וטריפון ירד באניה ויברח לארתוסיה:
לח ויעמד המלך את קנדביוס לשר צבא שני על ארץ החוף וחיל רגלים ופרשים נתן לו:
לט ויצו עליו לחנות לפני יהודה ויצו עליו לבנות את הקדרון ולבצר את השערים ולהלחם את העם והמלך רדף אחרי טריפון:
מ ויבוא קנדביוס ליבנה ויחל להרגיז את העם ולנחול ביהודה ולקחת את העם בשבי ולהרוג:
מא וּיִבֶן את הקדרון וינח שם סוס וחיל למען יִשׁוֹדו בצאתם את דרכי יהודה כאשר ציווה לו המלך:

פרק טז

א ויעל יוחנן מגזר ויודע לשמעון אביו את אשר פעל קנדביוס:
ב ויקרא שמעון את שני בניו הגדולים את יהודה ואת יוחנן ויאמר להם אני ואחיי ובית אבי נלחמנו מלחמות ישראל למן ימי הנעורים ועד היום הזה ויצלח בידינו להושיע את ישראל פעמים רבות:
ג ועתה זקנתי ואתם בחסד שמים רבים אתם בשנים היו תחתי ותחת אחיי ויצאתם ונלחמתם בעד עמינו ומן השמים יהי עזר לכם:
ד ויאסוף מן הארץ עשרים אלף איש מלחמה ופרשים וילכו נגד קנדביוס ויבואו במודיעים:
ה ויקומו בבוקר ויצאו לעמק והנה חיל רב לקראתם רגלים ופרשים ונחל היה ביניהם:
ו ויחן על פניהם הוא ועמו וירא את העם ירא לעבור את הנחל, ויעבור ראשון ויראו אותו האנשים ויעברו אחריו:
ז ויחץ את העם והפרשים בתוך הרגלים, ופרשי האויבים רבים מאוד:
ח ויתקעו בחצוצרות וינגף קנדביוס ומחנהו ויפלו מהם חללים רבים והנשארים ברחו למבצר:
ט אז נפצע יהודה אחי יוחנן, ויוחנן רדף אותם עד בואו אל קדרון אשר בנה:
י וינוסו עד למגדלים אשר בשדות אשדוד וישרפה באש ויפלו מהם כאלפיים איש וישב ליהודה בשלום:
יא ותלמי בן חבובו הופקד שר צבא בערבות יריחו ויהי לו כסף וזהב הרבה:
יב כי היה חתן הכהן הגדול:
יג ויגבה ליבו ויחפוץ לכבוש את הארץ וייוועץ במרמה על שמעון ועל בניו לאבדם:
יד ושמעון היה עובר את הערים אשר בארץ וידאג לצורכיהם וירד ליריחו הוא ומתתיהו ויהודה בניו, בשנת שבע ושבעים ומאה בחודש אחד עשר הוא חודש שבט:
טו ויקבל אותם בן חבובו במרמה אל המבצר הנקרא דוק [דָּיִק] אשר בנה, ויעש להם משתה גדול ויחבא שם אנשים:
טז וכאשר השתכר שמעון ובניו, קם תלמי ואשר אתו וייקחו את נשקם ויבואו אל שמעון אל המשתה וימיתו אותו את שני בניו ואחדים מנעריו:
יז ויעש חמס גדול ויגמול רעה תחת טובה:
יח ויכתוב תלמי את הדבר הזה וישלח אל המלך, כי ישלח לו חיל לעזר ומסר את הארץ לו ואת הערים:

יט וישלח אחרים לגזר לאבד את יוחנן, ולשרי האלף שלח איגרות לבוא אליו למען ייתן להם כסף וזהב ומתנות:
כ ואחרים שלח לכבוש את ירושלים ואת הר המקדש:
כא ויבוא פליט להודיע ליוחנן לגזר, כי הומתו אביו ואחיו וכי שלח להמית גם אותך:
כב ובשומעו ויתחלחל מאוד, ויתפוס את האנשים הבאים לאבדו וימיתם, כי ידע אשר ביקשו לאבדו:
כג ויתר דברי יוחנן ומלחמותיו וגבורותיו אשר עשה ובניין החומות אשר בנה ומעשיו:
כד הנה הם כתובים על ספר דברי ימי כהונתו הגדולה, למן אשר היה כהן גדול אחרי אביו: